

Szalézi értesítő

A MAGYAR SZALÉZI TARTOMÁNY LAPJA

120. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
2022 ÁPRILIS-JÚNIUS

Így készül az ereklyetartó

Boldog Sándor István szalézi testvért 1953. június 8-án végezték ki. Majdnem napra pontosan 69 évre rá, 2022. június 4-én elhelyezzük ereklyéit a Clarisseumban. A jeles eseményen a rendfőnök, Ángel Fernández Artime atya, Don Bosco tizedik utóda is velünk lesz.

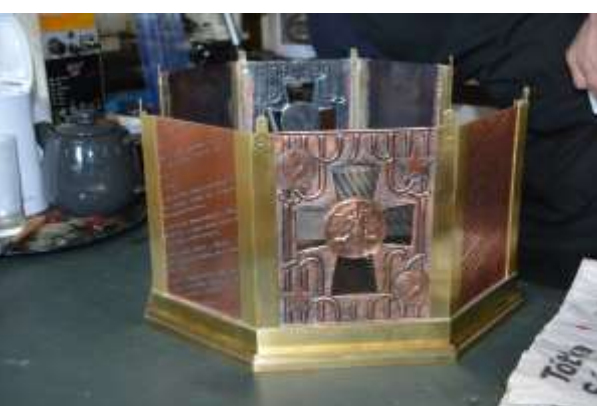
Amikor ezt írom, még csak a félkész ereklyetartót tudom megmutatni, mivel a műalkotás a mester, Szabó János ötvös, restaurátor művész gondos kezei között formálódik.

„Mindig jönnek az újabb és újabb problémák, és mindenre lehet megoldást találni, csak közben megy az idő” – mondja a művész, aki 1998 óta tevékenykedik az ötvös szakmában, 2010-től pedig restaurátorként is dolgozik, számos liturgikus tárgy újult már meg a kezei között. A fémek és drágakövek világával már gyermekként találkozott édesapja révén. Eddig is dolgozott már kisebb ereklyetartókon, de ekkora önálló munkája még nem volt. Sándor Istvánt előtte nem ismerte, de a családja kapcsolatban volt a szaléziakkal, gyerekként ő is eljárt az óbudai oratóriumba. Apró, édesapjától, a neves drágakőcsiszolótól örökölt boltocskájában látogattuk meg a mestert, aki előhozta és összeállította számunkra az ereklyetartó már elkészült és még munkában levő részeit, lelkesen magyarázva a részleteket, a munka során előjött számos problémát, amire megoldást kellett találni. Mert nem csak a művész képzeletére volt szükség, hanem az ötvösmester tudására, a fém és üveg párosításakor megjelenő részletek ismeretére, az elektroműszerész, aprómechanikai szaktudásra is, hiszen az ereklyetartó alsó, megemelt része alatt klimatizáló- és a belső megvilágítást szolgáló elektronikus berendezések kaptak helyet. A művész maga is bevallja, hogy vannak az ereklyetartón olyan technikai megoldások, amelyek nagyon sokat kellett gondolkodnia, hiszen szigorú szabályok vonatkoznak az ereklyék tárolására.

Maga a belső tartó réz és rozsdamentes acél részekből készült, amelyet egy fém keretbe foglalt, kupolás üvegbúra zár. A tartót maratott, cizellált részek díszítik. Az előlapon Sándor István látható, amint éppen a Szalézi Értesítőt olvassa, a hátlapon Ádám László és Dániel Tibor teszi a vállára a kezét, az égből pedig Don Bosco tárja följük áldóan karjait. Az oldallappokon a szalézi Alapszabály részletei, valamint a szalézi kereszt van a Jó Pásztorral, amelyet a kommunista rezsim jelképei vesznek közre, amely halálra ítélte Sándor Istvánt.

Az üveges belső tartót, amelybe az ereklyék kerülnek, egy külső, cizellált, díszes, indás-leveles héjzat védi majd a külső sérülésektől. Ezen munkálkodott a mester látogatásunk idején.

Az elkészült ereklyetartót és az ereklyéket június 4-től önök is megcsodálhatják!

Kedves Olvasók, kedves Szalézi Család!

Szeretettel köszöntelek Benneteket Boldog Sándor István, vértanú szalézi testvérré tekintve!

A www.sandoristvan.hu honlap immár több, mint egy éve megújult formában működik, több nyelven is elérhető. Igen aktuális ez, mivel sokan keresik Boldog Sándor István pártfogását szerte a világon, valamint számos megkeresés érkezett a tartományfőnökségre a világ különböző pontjairól, hogy küldjünk nekik tőle való ereklyét. Eddig udvariasan el kellett magyaráznunk, hogy csak az ereklyék ünnepélyes elhelyezése után lehetséges az ilyesmi. 2022. június 4-én viszont megtörténik ez a világra szóló esemény, mégpedig Don Ángel Fernández Artime, szalézi rendfőnök atya fogja celebrálni az ereklytartó megáldása és ereklyék ünnepélyes elhelyezése körüli szentmisét. Jelen lesznek a szalézi egyetemes posztulátor, Don Pierluigi Camerini, valamint a regionális atya és más, külföldi illusztris vendégeink is.

A Gondviselés nagy ajándéka számunkra, hogy éppen Boldog Sándor István SDB ereklyetartójának elkészülése, és ereklyéi elhelyezése idejére kaptuk vissza a Clarisseum épületét az Árpád út 199-ben, ahol Boldogunk egykor lelkes nyomdai, ministránsvezetői és oratóriumi tevékenységet folytatott. Az egyik róla fennmaradt híres fénykép is innen származik. A régi tartományfőnökség területén, az impozáns kertben állítjuk föl a szentmiséhez szükséges színpadot, sátrakat, hogy akkor ezen a helyszínen ünnepélyesen, teljesebb mértékben összekapcsolódhasson a szalézi múlt a jövővel.

Kedves Olvasó!

E nagy és örömteli eseményen túl most a békéért való állhatatos imádság, és a menekültek megsegítése az egész Szalézi Család feladata kis hazánkban is. Az

elesettek megsegítésével függött össze a másik, most már szentté avatás útjára lépett szalézi boldogunk, senior Artemide Zatti SDB tevékenysége is, akiről a rendfőnök atya irgalmas samaritanusként szól a mostani Értesítőnkben.

A Szalézi Értesítőnek ebben a számában – csak hogy néhány cikket megemlítssek még – szó van a menekültek megsegítéséről Kazincbarcikán, a Don Bosco Vólnövendékei és Barátai Alapítvány megalakulásáról, a szalézi munkatársak ígéretteléről, a SZALIM lelkinapjairól, valamint sok kedves beszámoló, eredményről szóló híradás tarkítja ezt a számot az óvodától, a középiskoláinkon keresztül a Don Bosco Kiadón át a nevelési tanácsadásig.

Kedves Olvasó! Szalézi Szent Ferenc azt mondta: „Nagy tettekre ritkán van alkalom, de kicsikre százával adódik lehetőség. Gondosan és szeretettel járjunk el ezekben a kis ügyekben.” Segítsen minket az ilyen lelkület, hogy egymásért imádkozva, egymást segítve tudjunk széppé tenni az elkövetkező nyári időszakot!

Budapest, 2022.05.17.

P. Andrásfalvy János SDB,
tartományfőnök

MEGHÍVÓ
DIAKÓNUSSZENTELÉSRE
Don Bosco Szalézi Társasága
örömmel hív mindenkit
június 25-én
10.30-kor
az óbudai
Szent Péter és Pál
Főplébánia-templomba
rendtársunk,
Kovács Sándor SDB
diakónusszentelésére.

A szentelést
Mohos Gábor
esztergom-budapesti
segédpüspök atya végzi
ünnepi szentmise
keretében.

Cím: 1036 Budapest,
Lajos utca 168.

A Szalézi Értesítő következő száma szeptemberben jelenik meg.

Az irgalmas szamaritánus szalézi – szent!

Különleges számunkra ez a húsvét. Nagy az izgalom a Szalézi Családban, az Argentin Egyházban (különösen a viedmai egyházmegyében), Olaszországban, a Reggio Emilia Egyházmegyében és Boretóban, a szülővárosában, mert Artemide Zattit szentté avatják.

Don Bosco kedves barátai és a Szalézi Értesítő olvasói! Egy ragyogó reménysugár töri meg a borús gondolatokat, amelyeket a világjárvány, a háborúk – mindenekelőtt az Ukrajnában zajló háború – okoznak, és amelyek halált, fájdalmat és pusztulást hoznak. Egy rendkívüli hír: az egyetemes Egyház hivatalosan elismeri és tanúsítja egy, a „világ végén élt” szalézi életszentségét: Artemide Zattiét.

A mi kedves szentünk csodálatos ember, aki a hétköznapiakban élte meg a szentséget, az egyszerűségben, az alázatos és kedélyes szolgálatban, különösen a betegekben. Don Bosco szívének és a szalézi karizma gazdagságának a megtestesítője. A Szalézi Család legemberibb és legszeretetre méltóbb vonása tükröződik benne.

Szelíd szívvel volt megáldva, amely ismerte a szenvedést is. Jól tudta, mit jelent a szegénység, az emigráció, az esendőség és a betegség, de ismerte a kételyt, a nehéz döntéseket is, mígnem végül Don Boscóval maradt, és teljesen átadta magát szalézi testvéri hivatásának, úgy, ahogy Don Bosco akarta: tanúságtevőként közel az emberekhez, a betegek és szegények odaadó szolgálatában.

A San José de Viedma kórház vezetője volt, aki kiterjesztette páciensei körét, a tőle elválaszthatatlan kerékpárjával elérte a város összes betegét, különös tekintettel a szegényekre. Kezelte a pénzt, de ő maga szerényen élt: amikor Olaszországba utazott Don Bosco szentté avatására, ruhát, kalapot és bőrdöngőt kellett neki kölcsönadni.

Szerették és becsülték a betegek, szerették és becsülték az orvosok, akik a lehető legnagyobb bizalommal viseltettek iránta, és átadták magukat annak a hatásnak, amely az ő szentségéből áradt: „Amikor Zattival vagyok, képtelen vagyok nem hinni Istenben” – mondta egyszer egy orvos, aki ateistának vallotta magát. Mert Zatti számára minden beteg maga Jézus volt. Amikor egy nap az előljárói azt tanácsolták neki, hogy egy nap ne fogadjon 30 páciensnél többet, hallották, hogy így morog: „És ha a 31. páciens maga Jézus lenne?”

Artemide tanúságtétele, mint igaz és hétköznapi irgalmas szamaritánus, aki irgalmas, mint az Atya, hivatás volt a számára, életstílus, amely bevonzotta mindazokat, akik valamilyen módon a kórháznak szentelték magukat: orvosok, ápolók, gondozók és kisegítők, apácák, önkéntesek, akik értékes időt ajándékoztak a szenvedőknek. Figyelmesen meghallgatta a betegeket, az élettörténetüket, aggodalmaikat, félelmeiket. Tudta, hogy akkor is, ha a betegséget nem lehet legyőzni, gyógyítani lehet, vigaszt nyújtani lehet, közel lehet lenni ahhoz az emberhez, akinek épp szembe kell néznie valamilyen betegséggel.

Mindig és mindenben szalézi volt, szalézi testvér, vagyis nem pap. A szalézi testvéri hivatás része annak a karizmának, amit Don Bosco át akart adni a Szalézi Kongregációnak. Don Bosco világosan fejezte ki magát, amikor így szólt hozzájuk: „Szükségem van rátok.”

Maga Ferenc pápa is megtapasztalta Artemide Zatti hatékony közbenjárását a felszentelt laikus hivatás tekintetében, amikor a jezsuiták provinciálisa volt Argentínában. Az egyik levelében így ír: „1976-ban, amikor meglátogattam Észak-Argentínában a jezsuita misszionáriusokat, pár napot Saltában töltöttem az érsekségen. Ott, az étkezés vége felé Pérez érsek mesélt nekem

Artemide Zatti életéről. Lehetőséget adott arra is, hogy elolvassak róla egy könyvet. Nagyon megérintett az a tény, hogy ő egy *testvér* volt, minden vonatkozásban. Abban a pillanatban éreztem, hogy kérem kell az Urat, Artemide Zatti közbenjárásán keresztül, hogy küldjön nekünk testvéri hivatásokat. Kilencedeket mondtam, és kértem a novíciusokat is, hogy ugyanígy tegyenek.” Majd így folytatja: „Amióta elkezdtük az imáinkat Zattihoz, 23 ifjú jezsuita testvér lépett be, akik állhatatosan kitartanak döntésük mellett. Meg vagyok győződve arról, hogy Artemide Zatti közbenjárásának köszönhető, hiszen ez magas számnak számít a mi rendünkben és elég ritka eset. Ismétlem, meg vagyok győződve az ő közbenjárásáról, mert tudom, mennyit imádkoztunk hozzá.”

Nagyszerű, hiteles buzdítás számunkra is, hogy esedezzünk Artemide Zatti közbenjárásáért, hogy emelkedjen a hivatások száma, ami a szalézi testvéreket illeti.

Ebben az évben, amelyet Szalézi Szent Ferencnek szentelünk, aki védelmezője és hirdetője volt annak, hogy az életszentség mindenki számára elérhető, Artemide Zatti arra emlékeztet minket, amit a II. Vatikáni Zsinat is kimond: „Így tehát minden Krisztus-hívó meghívást kap az életszentségre és saját állapotának tökéletességére, s ezeket köteles is elérni.” (*Lumen gentium*) Szalézi Ferenc, Don Bosco és Artemide hétköznapi életet éltek, egyben ez Isten szeretetének kifejeződése volt, amelyet megkaptak és vissza is adtak. A mi szentjeink az Istennel való kapcsolatot akarták közelebb hozni az élethez és az életet az Isten-kapcsolathoz. Ez a „szomszéd ajtó” életszentsége vagy a „szentség középosztálya”, amiről Ferenc pápa oly nagy szerepkel beszél nekünk.

Artemide Zatti alakja ösztönzést és inspirációt adhat, hogy Isten szeretetének jelei és hordozói legyünk a fiatalok és a szegények számára. Amint az idei év strennájában is írtam: „Nekünk, Szalézi Családnak is egyértelművé kell tennünk a »látogatás karizmáját«, mint azt a vágyat, amelyet szívünkben hordozunk, hogy evangelizáljunk anélkül, hogy várnánk, hogy mások jöjjenek hozzánk, olyan terekre és helyekre, amelyeken oly sok ember lakik, akiknek egy kedves szó, találkozás, tisztelettel teli tekintet megnyithatja látókörét egy jobb élet felé.” Artemide Zatti a „látogatás” embere volt, Jézust hordozta a szívében, felismerve és örömmel, nagylelkűen szolgálva Őt beteg és szegény testvéreiben.

Szent Artemide Zatti, járj közben mindannyiunkért!

Fordította Szabó Judit

A döntő csoda

Egy ember csodálatos gyógyulásáról van szó, aki „jobb oldali kisagyi iszkémiás sztrókot kapott, amelyet masszív vérzéses elváltozás komplikált”. Ez az esemény 2016 augusztusában történt a Fülöpszigeteken. Az idegsebészeti kivizsgálás egy beavatkozás szükségességét javasolta, amely a család anyagi helyzete miatt nem volt lehetséges. Végül a családtagok úgy döntöttek, hogy hazaviszik a rokonukat, hogy életének utolsó napjait családjá körében tölthesse. A haldokló megkapta a betegek kenetét, és maga köré hívta a családtagjait, hogy elkészídjék tőlük. Majd 2016. augusztus 24-én, minden várakozás ellenére a beteg szólt a hozzátartozóknak, hogy jobban van és szeretne fürdeni és enni. Azért vitték haza, mert úgy vélték, meg fog halni, majd néhány nap múlva ismét egészséges lett!

Hálás köszönet a beteg testvérenek az imákért, aki szalézi testvér, és aki azon a napon kezdett el imádkozni, amikor a testvérét kórházba vitték, a közös vesperás alatt, könyörögve a gyógyulásáért, Boldog Artemide Zatti közbenjárása által. De nemcsak ő, hanem a szülők is csatlakoztak az imához, intenzíven könyörögve Boldog Artemide Zatti közbenjárásáért.

Lelkierő és hősiesség

Hetven évvel ezelőtt mondták ki a halálos ítéletet rá. A kereszténység mártírként nem kifejezetten Istenért és Krisztusért halt meg, mint az első századok vértanúi. Elítélői nem Isten vagy Krisztus közvetlen megtagadását várták tőle. Az Egyház volt a tét, a *Credo* harmadik, középponti hitkérdése. Sándor István az egyházért vállalta a vértanúságot a keresztény lelkierő kegyelem által kapott erényével.

Ez, az adott történelmi és élethelyzetben megnyilvánuló lelkierő mint életbátorság és mint Istenbe vetett bizalom mutatkozott meg nála. Isten ereje ott volt vele a zsarnokságban: a vallatósobában, „az éjszakában kiáltó ör szavában”, a vádbeszédben, a beismerésben, a bíró ítéletében, a rács-magányban, rabtársai bátorításában s utolsó szavában, a bocsánatkérésben. A halálra szántság elviselésében tanúsított erőlelkűségének, hősiességének forrása az a Szentlélekben nyugvó erő, amely annak idején az apostolokat és az első keresztény vértanút, István diakónust is vezette. Gyerekként Szolnokon beléltették, hogy csak sziklára érdemes építeni a házat, vagyis a hitet. Csak az ilyen jól megalapozott ház tud ellenállni viharoknak, széllekedéseknek. Sándor Istvánt ez a stabilitás jellemezte életének sok vihara között, mert szilárd és világos volt a hite. Tudta, hogy ki küldte, kikhez és mivel. Isten különös szeretetet oltott a szívébe Don Bosco közvetítésével és követésével.

Amikor 1952 október végén a világ újra a sötét arcát kínálta neki, a halálos ítélet kimondásakor, bátran szembenézett vele és megmaradt Isten és az ember iránti szeretetében – a hősiességet jelentő igazság szeretetében. Tudta, hogy nem remélhet önmagán és Istenén kívül semmi menedéket a világ rendtelensége ellen. Don Bosco fiaként hitte, hogy e világon túl létezik egy végső menedék, akiben

Soós György festménye

bízhat, akihez imádkozhat. A szívét sosem zárta be, mert érezte, hogy a „legrosszabb börtön a bezárt szív” (Szent II. János Pál). Isten erejét kérte emberi gyöngeségében. Ahogy Pál apostol, ő is elutasította a gyáva alatomosságot, és rábízta magát az emberek lelkiismeretére (2Kor 4,2). Hiába szorongatták, nem esett kétségbe, tudta, hogy pillanatnyi szenvedése a mennyei dicsőség túlradó mértékét szerzi meg számára, ezért nem a láthatóra, hanem a láthatatlanra figyelt (2Kor 4,17–18). Tőlünk is azt kéri, hogy ne a mulandót, hanem az örököt kövessük, hogy az általa hetven éve tanúsított lelkierő és hősiesség hassa át hitéletünket, „mert megölheték hitvány zsoldosok / és megszűnhetett dobogni szíve – / Harmadnapra legyőzte a halált. / Et resurrexit tertia die.” (Pilinszky János)

Zarándokoljunk el ereklyéjéhez a Clarisseumba, látogassuk meg őt minél többször, de égi születésnapján mindenképpen!

IMÁDKOZZUNK BOLDOG SÁNDOR ISTVÁN SZENTTÉ AVATÁSÁÉRT:

Mindenható Istenünk!
Te meghívtad szolgádat,
Boldog Sándor Istvánt
Bosco Szent János
nagy családjába.
Életútján Mária,
a Keresztények Segítségével
vezetted őt a lélekmentés
nehéz munkájában.
Szabad döntése volt, hogy életét
a magyar fiatalokért áldozza.
A nehezebb utat választotta
és tanúságot tett rólad
az Egyház és a szaléziak
üldözése idején.
Ideálja a katolikus sajtó,
Isten házának szépsége
és a fiatalok nevelése volt.
A derék és hű szolga lelkületével
mutasson nekünk is utat.
Kérünk, dicsőítsd meg őt
a vértanúknak kijáró koszorúval!
Krisztus, a mi Urunk által.
Ámen.

Boldog Sándor István szalézi szerzetes testvér, vértanú tiszteletének fő helyszíne az újpesti Clarisseum – a Szent István király-templom és az épületegyüttes, ahol szalézi testvéreként működött. Itt láthatók az ereklyéi és egy emlékhelyet is berendeztek a tiszteletére, ahol összegyűjtötték a vele kapcsolatos tárgyi emlékeket, fotókat, dokumentumokat.

Az emlékhely szabadon látogatható.

A Magyar Kormány jóvoltából 2022 márciusában immár az egész épület-együttest átadták a szaléziaknak, így Sándor István tevékenységének helyén ismét Don Bosco szellemében folyhat a munka.

Cím: 1045 Budapest, Árpád út 199.

Kérjük, vegye fel velünk a kapcsolatot a sandoristvan@szaleziak.hu e-mail címen, ha Sándor István közbenjárására bármilyen kérés vagy ima meghallgatásra talál!
A szenttéavatási eljáráshoz fontos lehet!

Befejeződött a 12. Tartományi Káptalan

2022. március 27. és április 1. között zajlott Péliföldszentkeresztben sorban a tizenkettedik tartományi káptalan.

A 12. Magyar Szalézi Tartományi Káptalan során a magyarországi szalézi szerzetesek – meghallgatva világi munkatársaikat – megtárgyalták a tartomány belső ügyeit. Megköszönjük az imákat, és tovább fejlesztjük a rendfőnök atya buzdítására a szalézi identitást, ami

kifejeződik a fiatalok közötti jelenlétben, a korunknak megfelelő pasztorációban, a rászoruló fiatalok és azon belül a legelhangyottabb fiatalok megsegítésében, amit a Szalézi Családdal való szorosabb együttműködésben tudunk megvalósítani. A nyitó szentmisén P. Andrásfalvy

János, tartományfőnök atya, a záró szentmisén pedig P. Ábrahám Béla, korábbi tartományfőnök atya intézett buzdító homíliát a káptalani tagokhoz.

A tartomány képviselte idén is elzárándokolt Zafféry Károly SDB atyának, az első magyar szalézi szerzetesnek nyergesújfalui sírjához, hogy onnan merítsen erőt, hogy a fiatalokat elkísérje egy fenn tartható jövőbe.

A lelki napot De Rossi Raja, a káptalani regulátor és tartományi vikárius atya szervezte. Az esztergomi szeminárium spirituálisa, Csépanyi Gábor atya elmékedése keretében Isten megerősítő jelenlétét szemléltethetjük.

Péliföldszentkereszt, a magyar szalézi szerzetesek „bölcsője” ma is az elmélyülés, imádság mellett családiasságot sugározva adott otthont a 12. tartományi összejövetelnek, amin az intézmények helyzetértékelésén túl kirajzolódtak a tartomány közelebbi jövőjének főbb vonalai.

Szerzetesi élet

S. Tóth Péter SDB

Szerzetesi lelkigyakorlat húsvét nyolcadában

Egy szerzetes vagy pap nem csak szolgál, hanem kell, hogy legyen ideje a lelki feltöltődésre is. Kell idő a lelkigyakorlatra, ahol nem kell sokat tenni vagy beszélni, hanem hallgatni, elmélkedni és imádkozni. Ezt tették a szalézi szerzetesek a húsvét utáni „fényes héten” Péliföldszentkeresztben Barsi Balázs ferences atya vezetésével.

Balázs atya elmékedéseinek középpontjában az ember és az Isten, valamint az ő kapcsolatuk állt. Nagyon sok téma előkeült, melyek mind ennek jobb megértését segítették elő. Az egyik ilyen fő mondanivaló az Isten nyugalma való bemene- telnek a fontossága volt.

Balázs atya kiemelte, hogy az Isten nyugalma való lét, egyfajta „szombat” az, amelyben állandóan kell élnünk, hogy Krisztus békéjében élhessünk. Ő maga az, aki ezt a békét adja nekünk. Ehhez a lelki békére való eljutáshoz segítség az emberi személy méltóságának megismerése és annak a kérdése, hogy ez az Isten által teremtett ember hogyan tud az ő Teremtőjével

kapcsolatba kerülni. Természetesen szó esett külön arról is, hogy a szerzetes milyen sajátos módon kell, hogy ezt az Istennel való kapcsolatát megélje, mint végtelen ajándék.

A lelkigyakorlatnak, amelyen tizenhat szalézi szerzetes vett részt, része volt a szokásos közösségi imádság is, a napi közös zsolozsmán és szentmisén túl a szerzetesek részt vettek közös szentségimádáson, közösen imádkozták a rózsafüzért és a húsvéti örömutat, valamint az isteni irgalmasság kilencedének egy-egy napját is.

Menekültügy Kazincbarcikán – emberi sorsok a háború árnyékában

A 2022-es évre rányomja a bélyegét a szomszédunkban dúló háború, amelynek a kitörése okozta sokk nem feltétlenül juttatja az ember eszébe, hogy a harcok esetleges elhúzódása menekültek érkezését eredményezheti. Ez mára valósággá vált, a kazincbarcikai Szalézi Rendház és a Don Bosco Iskola Kollégiuma mindennapi életének szerves része az itt élő menekültek ügyeinek intézése.

Ahogy elindultak Ukrajnából a menekültek, Ábrahám Béla atya, barcikai rendházigazgató egyből javasolta, hogy jelezzük az illetékes hatóságoknak a menekültek befogadására irányuló szándékunkat. A szándékbejelentés után neki láttunk az adományokból beszerezni a háztartási eszközöket. Le merem írni, hogy Isten áldása volt a törekvéseinken, mert segítőkész emberek felajánlásainak köszönhetően 3 mosógép, 5 hűtő és 4 mikró is eljutott a rendházba, ahová a Magyar Máltai Szeretetszolgálat közvetítésével Encsről, egy átmeneti szállásról április 8-án megérkeztek az első menekültek. A mikrobuszok ajtajainak nyitásakor kellő izgalommal vártuk és fogadtuk az érkezőket. Fejünkben olyan kósza gondolatok motoszkáltak, hogy húha, ez teljesen új „műfaj”, más munka, mint amit eddig csináltunk, de igyekszünk ennek a kihívásnak is megfelelni.

Szállásadóként egyik fontos feladat a gondoskodás a meleg étkezésekről, vagy a főzés lehetőségének megteremtése. Hála Istennek, a kazincbarcikai Római Katolikus Plébánia felajánlásának köszönhetően a finom ebédek biztosítása már az első naptól kezdve megoldódott. Az ide érkező öt kárpátaljai magyar család nő és gyermek tagjai a háború miatt érkeztek Magyarországra, követve az öt családfőt, akik a háború kitörése előtt kb. egy évvel kezdtek el hazánkban dolgozni. Bő két hét elteltével pedig érkezett a második körben három ukrán menekült hölgy két-két-két gyerekkel, akik a Don Bosco Iskola Kollégiumában lettek elszállásolva. A kollégista fiúk jelenleg az I. emeleten laknak, a II. és III. emelet pedig az ukrán menekültek szálláshelye. Ahány család, sőt, ahány ember, annyi élethelyzet, így ez a tény sokrétű feladatokat eredményezett. Az ukrán gyerekek közül van olyan, aki otthon már elsőéves egyetemista volt, a háború azonban kettétörte az álmait. Szerencsére van lehetőség online részt venni az otthoni oktatásban, így remélhetőleg eredményesen

*A képen az adományok egy része látható.
A menekültek nem szeretnek volna fényképen szerepelni...*

tudja zárni a tanévet. Rajta kívül a négy általános iskolás korú ukrán gyermek és az egy óvodás korú fiú május első hetében elkezdtek az iskolát és az óvodát Kazincbarcikán. Az iskolás gyermekek heti 2x2 órában magyar nyelvet fognak tanulni. Az óvodás fiú áll a legnagyobb kihívás előtt, hiszen neki teljesen idegen nyelvi környezetben kell feltalálnia magát. Bár gyermekkorban könnyen el lehet sajátítani egy idegen nyelvet, a beszoktatás időszaka biztos tartogat nehézségeket Adam számára, így minden érte felajánlott ima erre a helyzetre is megoldást jelenthet!

A három ukrán édesanya esetében, ha a háború okozta mindennemű károk miatt nem fognak tudni hazamenni, akkor számukra a legnagyobb kihívás a magyar nyelv elsajátítása és a munkavállalás lesz. Egyébként feltett szándékuk, hogy amennyiben újra béke lesz Ukrajnában, akkor nagyon szeretnének hazamenni. Az egyik hölgy felsőfokú végzettséggel irodai munkát végzett otthon, viszont ha

maradnia kell, eleinte lehet, hogy csak egy takarítói állásban gondolkodhat. Ezek az élethelyzetek engem személy szerint biztos sokkolnának, így adja Isten, hogy legyen vége a fegyverek ropogásának és a menekültek újra békében és biztonságban élhessenek Ukrajnában. Nagy kegyelem, hogy van olyan hölgy Barcikán, aki anno ide jött férjhez Kárpátaljáról, így mivel Marika perfekt beszél ukránul, van segítségünk a mindennapos kommunikációban.

Az öt kárpátaljai magyarajkú családnál nincs nyelvi akadály, többségük kettős állampolgár. Az iskola és óvoda intézése egyidőben történt az ukrán gyerekekkel és az öt családayából kettőnek már egy közeli sütőüzemben munkát is sikerült találnunk az egyik szalézi munkatárs kolléganő közbenjárásának köszönhetően. Ennek az öt családnak a közeljövőben az önálló élet előfeltételeként a legnagyobb kihívás a lakhatás megtalálása, biztosítása, illetve a három másik hölgy is szeretne munkát vállalni.

Mára sok személy és szervezet kapcsolódott be jó szándékkal és segítőkészen a menekültekkel történő foglalkozásba, elnézésüket kérve azért nem nevesíteném őket, mert már olyan szép számmal vannak résztvevői ennek a munkának, hogy van, akit biztosan kihagynék, amit pedig nem szeretnék. Mindenesetre, számomra mostanra fogalmazódott meg az adomány fogalmának tágabb értelmezése, mert a segítség nagyon sok formában érkezik. Klasszikus adományként kaptunk már sok élelmiszert, pékárút, édességet, ruhát és játékokat, de van, akitől az idejét, energiáját kapjuk ajándékba, mert pl. egészségügyi ellátásra vagy Miskolcon történő ügyintézésre a Bevándorlási Hivatalba szállítja és kíséri a menekülteket,

ami nagy szolgálat, hiszen egy ilyen út adott esetben több órát jelent. A kazincbarcikai Katolikus Karitásznak szép számban ad önkénteseket ezekhez az időigényes ügyintézéshez, akiknek ezúton is hálásan köszönjük az erőfeszítéseiket. Továbbá vannak olyan kollégák és segítőkész hivatalnokok, akik szaktudásukkal tudnak tanácsot adni nekünk egy-egy bonyolult, hatályos hazai jogszabályokat és a menekülteket érintő ügyes-bajos ügyintézése kapcsán.

Azoknak a menekülteknek, akik hosszú távon is Magyarországon kívánnak élni, bizony a nulláról kell kezdeni az életüket. Van aki elmondása alapján 5 évig építkezett, de azt a házat most ott kellett hagynia, illetve mikor pár szatyorban vagy

egy sporttáskában elfér minden értéked és a gyerekeiddel útra kelsz az életetek biztonsága érdekében, azért ez egy nagyon bonyolult és megpróbáltatásokkal teli élethelyzet. Közel egy hónap elteltével a nulláról, a kiindulási helyzetből talán a magyar ajkú menekültek esetében sikerült nagyobb lépésben előre jutni az önállósodásuk felé vezető úton. Az ukrán menekültek esetében az idegen nyelv, a más fajta betűk miatt csekélyebb hatású az itteni segítségnyújtás, de a Szalézi Család támogatására a jövőben is támaszkodhatnak, így ezzel a „mankóval” és az értük a jövőben is mondott sok imával remélhetőleg be fognak tudni illeszkedni abba a környezetbe, amelyet új otthonukul választanak.

Családi Életre Nevelés

Németh Ádám

CSÉN Program a szalézi intézményekben

A 2021/22-es tanév során a „Boldogabb családokért”® Családi Életre Nevelés (CSÉN) Program megalkotói tartottak betekintő alkalmakat a szalézi pedagógusoknak.

A szalézi iskolák pedagógusai, a Don Bosco Barcika Tanoda munkatársai és a Szombathelyi Oratórium animátorai nyerhettek betekintést az idei tanévben a családi életre nevelés gyakorlatába. Az interaktív betekintők során a résztvevők saját élményeket szereztek a programról, miközben megismerhették a program alapítóit, Hortobágyiné dr. Nagy Ágnes és Déri Évát is. A visszajelzések alapján a betekintők tartalma felkelte az érdeklődést, a stílusa a kíváncsiságot, és emellett önfeladott perceket és vidámságot is adott a résztvevőknek.

Mi a CSÉN Program célja, és hol vethető be?

A program célja a fiatalok fejlesztése, értékek mentén történő gondolkodásra hívása, és diákok családi életre nevelésének támogatása sok megbeszéléssel és közös nevetéssel. A hatás pedig nem szokott elmaradni: a gyerekek tudása bővül, személyisége érik, a közösség összekovácsolódik, mi által a tanulási folyamatok is könnyebbé válhatnak. A CSÉN módszerei használhatók osztályfőnökként és szaktanárként is, órai keretek között, a tanév vagy félév indításakor, zárásakor, lelkinapon, projektnapon, kiránduláson, gólyatáborban vagy akár erdei iskolában is.

A CSÉN olyan alapvető témák kapcsán hívja együttgondolkodásra a fiatalokat, mint a társas kapcsolatok, kommunikáció, konfliktuskezelés, jellem, értékrend, önismeret, párkapcsolatok, döntéshelyzetek, valamint a változások kezelése.

Mi következik a betekintők után?

Azoknak a szalézi pedagógusoknak, akik lehetőséget látnak a CSÉN alkalmazásában, a 2022/23-as tanévben 60 órás akkredi-

tált képzést szervez a Szalézi Intézmény Fenntartó. Mindazok, akik a tanítási gyakorlatukba is átültetnék a képzésen tanultakat, egy mentorprogramon belül további támogatást nyerhetnek céljuk eléréséhez.

A „Boldogabb családokért”® CSÉN Program egy lehetséges, hazai viszonyokra szabott megvalósulása a megelőző módszernek, mely az ésszerűsége építve, a fiatalokra figyelve, őket szeretettel, humorral, célok mentén vezetve, bizalmi alapon és velük együttműködve reagál korunk kihívásaira.

A program alapítói, Hortobágyiné dr. Nagy Ágnes és Déri Éva

Megalakult

a Don Bosco Voltnövendékei és Barátai Alapítvány

Országos alakuló találkozóra hívták társaikat a magyarországi voltnövendékek 2022. március 5-én 11 órától. Az alakuló gyűlés az esemény délelőtti részében zajlott, majd kötetlen találkozó következett.

„Akinek Don Bosco egyszer megfogta a kezét, annak többet nem ereszti el” – mondta egykor Havasi atya. Ez a megérintődés és a szaléziak iránt érzett hála készítette a voltnövendékek kis csoportját, hogy jó hangulatú találkozások, inspiráló beszélgetések és hosszas előkészítő munka után megalapítsák a Szalézi Család itthonról még hiányzó ágát, Don Bosco Voltnövendékeinek és Barátainak szervezetét.

Az alapító gyűlés imádsággal és Dominic Nguyen Duc Nam SDB testvér, szalézi küldött videóüzenetével indult, majd Németh Ádám, Csány Marci és

Ónodi Réka ismertette az alapítást előkészítő munka pontos részleteit, tanulságait és fordulópontjait. Nacsa Lőrinc moderálásában elfogadták a jelenlévők a *Don Bosco Voltnövendékei és Barátai Alapítvány* alapító okiratát, majd az alapítvány első tisztségviselőinek sikeres megválasztása került sorra.

Az első elnökség tagjai: Csány Márton elnök, Németh Ádám alelnök, Ónodi Réka titkár, valamint Almási Annamária és Nacsa Lőrinc elnökségi tagok. A jelenlévők egyetértettek abban, hogy nagy lehetőség Don Bosco voltnövendékeinek és barátainak összekapcsolódása. Bizal-

masan tudják egymást erősíteni és tudnak erősítést kérni lelki téren, míg szakmaik lehetőséget adnak a megbízható együttműködések kialakítására, hálózatosodásra. Megfogalmazódott, hogy a szaléziakat és a nővéreket is szeretnék támogatni, és többen hangsúlyozták a fiatalok felé fordulás szándékát. Végül megfogalmazódott, hogy sok lehetőséget tartogat magában, hogy a Szalézi Család ezen ága – mint nemzetközi hálózat – projektekbe történő csatlakozást is kínál. A közös ebédrel egy vidám, kötetlen együttlét vette kezdetét. Csatlakozott az újpesti szaléziaktól Márkus Zoltán atya és Hartai Gábor atya, az óbudai rendházból Sabu Joesph Puthukulathil atya, Kovács Sándor testvér, Jani Áron testvér, Ilodigwe Emmanuel testvér és Tóth Domonkos testvér, Pélifydszentkeresztről pedig eljött Andrásfalvy János tartományfőnök atya és Kirner Gábor testvér is. Bryan Magro, Don Bosco Voltnövendékei Világszövetségének elnöke videón köszöntötte a megjelenteket, majd a tartományfőnök atya lelkesítette gondolataival a résztvevőket. A frissen megalakult szervezet elnökeként Csány Marci a voltnövendékek ajándékát adta át a szaléziaknak, mely a voltnövendékek személyes szalézis éveinek szívmengető élményeibe ad bepillantást. A találkozó nem is folytatódhatott volna másként, mint vidám anekdotákkal, 10-20-30 évvel ezelőtti fotókkal, kötetlen beszélgetések sorával, oratóriumi hangulatot idéző vidám játékokkal, ami egy közös Sándor István túrával zárult a Clarisseumban. A magyarországi voltnövendékek számára a Jóisten áldását és Don Bosco kitartását kívánja P. Lluís Playa SDB, a Szalézi Család delegáltja is. A voltnövendékek kérik a kedves Olvasót is, hogy imával és bátorító figyelemmel segítse a Szalézi Család ezen ágának magyarországi szárbaszökkenését.

Elnökség

Don Bosco Barátai - Te is köztünk vagy?

Kik a tagjai a Don Bosco Voltnövendékei és Barátai Alapítványnak? A 2022. március 5-én megalakult közösség tagjának érezheti magát mindaz, aki korábban szalézi iskolában tanult, Oratóriumi közösségbe járt, vagy csak egyszerűen követi a Don Bosco által közvetített értékeket.

Don Bosco Barátai vagyunk mindannyian, akik már részesültünk Don Bosco megelőző pedagógiájában, és azóta is fontosnak tartjuk ápolni és formálni magunkban a szalézi lelkiséget. A hétköznapijainkban a katolikus hit alapelvei és Don Bosco pedagógiája által ötvözött értékek érvényesülnek és ezek tükröződnek tevékenységeink minőségében.

Te is úgy érzed, hogy ez mind igaz rád?

Ez esetben örömmel üdvözlünk újonnan megalakult közösségünk tagjai között. A QR kódot beolvasva, most csatlakozhatsz csoportunkhoz.

Célunk, hogy a szervezet keretei között elősegítsük az újra kapcsolódást egymáshoz, a szalézi lelkiséghez és misszióhoz. Nemcsak közös élményeink és tapasztalataink kötnék bennünket össze, hanem az elsajátított értékeink is, amelyek azóta is vezetnek bennünket az úton – még ha ez az út távol is vitt fizikailag fiatalkori közösségünkől – a szívünk jól tudja, hogy itt újra rábukkanhatunk a jólismert közegre, ahol otthonosan mozogtunk egykor.

Don Bosco Voltnövendékei és Barátainak közössége szeretettel várja mindazt, aki szeretne újra kapcsolatba lépni a már jól ismert közösséggel: régi ismerősökkel találkozni, közösen formálódni, megosztani ismereteket, együtt építkezni, fejlőd-

ni, vissza- és továbbadni tapasztalatból, értékekből; és természetesen, aki egy kicsit újra otthon érezné magát, annak biztosan köztünk van a helye.

A csoportunkat megtalálják a Facebookon Don Bosco Voltnövendékek név alatt, vagy egyszerűen okostelefonnal beolvastatva az alábbi QR kódot:

Szalézi Munkatársak Egyesülete Sárvári Miklós SC

Ígérettétel Óbudán

Az Isteni Irgalmasság vasárnapján, április 24-én Óbudán az esti szentmise keretében munkatársi ígérettételt ünnepeltünk.

A munkatárs jelöltek két éve kezdték a felkészülést Bánki-Magyar Attila vezetésével, amit a járvány sem szakított meg. Az esti szentmise előtt, kora délutántól P. Sabu Joseph elmélkedésével és szentségimádással készültünk az ígérettételre. A szentmise főcelebránsa P. Andrásfalvy János, tartományfőnök volt, aki homíliájában kitért a munkatársak szerepére a Szalézi Családban. A szentmise keretében nyolcan: Demeczky Péterné, Gyulai Ádám, Kozákné Luter Krisztina, Kozák Olivér, Kubon Zoltán, Sályi Adrienn, Tremmelné Hudik Katalin és Tremmel János tettek munkatársi ígéretet. Az ígérettételt követően több, már korábban ígéretet tett óbudai munkatárs is megújította ígéretét. Az ünnepet kis munkatársi agapé tette még emlékezetesebbé. Nagy örömünk, hogy a munkatársi csoport tovább fiatalodott és új erővel gyarapodott. Istennek legyen hála!

Szívvel megélt (hétköz)napok

Nagyböjti szalézi ifjúsági lelkigyakorlatok
Péliföldszentkereszten

12-14 évesek

Én nagyon jól éreztem magam a lelki gyakorlaton, a hangulat nagyon jó volt a programok és a baráti társaság miatt. A programok érdekesek voltak, jól be volt osztva minden nap, nem volt túl sok program és szabadfoglalkozás sem. Pénteken érkezés és uzsonna után megismerkedtünk az animátorokkal és a többi fiattal, mindenki megtudta, melyik kiscsoportba fog kerülni. Szombat reggel ima és reggeli után ismét kezdődtek a programok. Az előadásokat és a hozzá fűzött gondolatainkat megbeszéltük kiscsoportban, ami sokat segített ráhangolódni a misére, szentségimádásra és a gyónásra is. Szombat este még egy teaest és filmnézés is belefért. Vasárnap az utolsó előadás is véget ért, mise és ebéd után elbúcsúztunk, és máris elszállt ez a rövidke hétvége. Péliföldszentkereszten nem volt forgalom, így ki tudtunk szakadni a zajos hétköznapi életből. Sok barátságot és élményt vittem haza erről a hétvégéről.

Pozsonyi Gergő

15-18 évesek

Számomra különösen is jó volt a hétvége, hiszen először vettem részt ilyen lelkigyakorlaton. A program délután 6-kor kezdődött, amikor odaértem hamar megismerkedtem a szaléziakkal, és szépen lassan a többi résztvevővel is. Domonkos atyának volt három témája a lelkigyakorlat alatt, a szív, a szeretet és a szent kereszt, ezekről minden nap adott elő, először a szeretetről, majd a szívről, utolsó nap pedig a szent keresztéről. A hétvége alatt kétszer voltak csoportpercek, ezek kellemesen teltek, jó volt megbeszélni a gondolatainkat. Szombaton volt egy keresztút, aminek a különlegessége az volt, hogy különböző emberek szemszögéből olvastuk fel az állomásokat Jézus szenvedésének történetét. A hétvége csúcspontja a szombati este volt, a szentségimádás. Furcsa, de egyben nyugodt hangulat volt a templomban, szavakkal nehezen kifejezhető, szerintem ez volt a hétvége legmeghatározóbb része. Ezalatt lehetőség volt szentgyónásra, és utána

lelki beszélgetésre a szalézaikkal. Este lehetőség volt a beszélgetésre, illetve fakultatív filmnézés is volt. A vasárnapot közös szentmisével és ebéddel zártuk.

Petrenke Koppány

18-24 évesek

Mindig nagy örömmel tölt el, ha Péliföldszentkeresztre mehetek. Így volt ez idén is a nagyböjti lelki napok alkalmával.

A hétvégét Vitális Gábor atya vezette, melynek témája „Öt helyszín” volt, az utolsó vacsora terme, a Getszemáni kert, az udvar, ahol Péter megtagadja Jézust, a Golgota és a feltámadás kertje. A hétvége alatt nagyon jó és tartalmas programok voltak, mint például a szentmisék, a keresztút, Gábor atya előadásai, amik után mindig volt lehetőség csendben, magunkban elmélkedni az elhangzottakról és a gondolatokról, amik elindultak bennünk. Este alkalmunk volt fakultatív programokra, társasjátékokra, beszélgetésekre egymással vagy akár a szaléziakkal.

Az utolsó nap voltak közös játékok, illetve csoportos beszélgetés, amik szerintem azért is hasznosak voltak, mert így a lelkigyakorlat után sokkal könnyebb volt visszatérni a mindennapokba.

Az előadások alkalmával nagyon sok remek gondolat hangzott el, ezek közül kettőt szeretnék kiemelni: nem az a lényeg hol vagyunk, hanem hogy vagyunk ott, és hogy nekünk is vannak az életünkben fontos helyszínek, ahol másokkal, magunkkal vagy Istennel találkozunk, és ezek a helyszínek számunkra is nagy jelentőséggel bírnak.

Nagyon örülök, hogy részt vehettem ezen a hétvégén és lélekben gazdagabban térhettem vissza a mindennapokba.

Érsek Tamás

24-35 évesek

Péliföldszentkereszt. Lelkigyakorlat. Szaléziak. Ez a 3 szó nagyon kedves és hívogató volt számomra. Egyszer már jártam Péliföldszentkereszten egy kirándulás során, ahol elvarázsolt a táj szépsége és tudtam, hogy oda még vissza szeretnék menni. A folyamatosan rohanó világunkban jó néha megpihenni, elcsendesedni és Jézus Krisztussal találkozni. Éreztem, hogy szükségem van már rá. Don Bosco személyisége, munkássága, és a szalézi értékrend nagyon szimpatikus és példaértékű számomra. Először vettem részt általuk szervezett lelkigyakorlaton, így nagy érdeklődéssel, nyitottsággal indultam útnak.

„Szívvel megélt hétköznapi napok” volt a címe a lelkigyakorlatnak. Ábrahám Béla atya előadásai hozzásegítettek ahhoz, hogy végiggondoljam különböző területeken (család, egyház, munka) a mindennapjaimat, kapcsolataimat, tetteimet. Mennyire vagyok én a középpontban, és mennyire a szeretet irányítja egy-egy döntésemet? Szalézi Szent Ferenc és Bosco Szent János is remek példát mutat arra, hogy hogyan tudunk egyszerű hétköznapi emberek lenni és közben mégis tenni a jót, szeretettel élni.

A reggeli imák során Ewa nővér és Emmanuel is elgondolkodtató, fontos dolgokról elmélkedtek. Például, hogy milyen fontos a csend az életünkben. Az a csend, ahol valóban kizárjuk a világ zaját és saját belső dolgainkra és Istenre koncentrálunk. Reggeli felkeléskor mit, vagy inkább kit választunk? Az ügyintézésüket, üzeneteket, Facebookot vagy az imát, Jézus Krisztust? A mindennapokban melyik csapatban vagy? Amelyik azt kiáltja Jézusnak, hogy „Hozsanna!”, vagy amelyik azt, hogy „Feszítsd meg!” Érdemes néha egy kicsit megállnunk és ezeket végiggondolni...

A hétvége során lehetőség volt beszélgetni az atyákkal, testvérekkel. Közös keresztúton és szentségimádáson vettünk részt, majd a virágvasárnapi szentmise után egy ünnepi ebéddel búcsúztunk el egymástól. A lelki feltöltődés mellett volt idő a játékokra, ismerkedésre, rövid sétára is. Igazán értékes napokat éltünk át, és kíváncsi vagyok mindannyiunknak, hogy szívvel megélt hétköznapijaink legyenek!

Ruff Katalin

„Az ima olyan, mint a fegyver,
amikor veszélyben vagyunk legyen mindig kéznél.”
Don Bosco

SZALIM KÖSZÖNTŐ

Kedves Fiatalok!

Lehet, hogy év végén egy kicsit úgy érezzük magunkat, mint az apostolok, akiket Jézus küldött, hogy hirdessék az evangéliumot, és akiről a Szentírás azt írja, hogy olyan sokan jöttek-mentek hozzájuk, hogy még enni sem volt idejük. De ahogyan az apostoloknak, ugyanúgy most nyár elején nekünk is azt mondja Jézus: „Gyertek felfelé egy magányos helyre, és pihenjete meg egy kicsit.”

Mit jelent valóban megpihenni, pihenni?

Nagyon sokan összekeverik a pihenést a semmittevéssel. Pihenni azt jelenti, hogy felfrissülünk, tudunk megállni és gyönyörködni, másokért és másokkal lenni, de önmagunkra is gondolni. Tehát pihenni ezt jelenti: nem tenni, hanem lenni. Nincs határidő, nincs elvárás, csak egyszerűen lenni. A pihenés olyan idő, ami erőt ad nekünk, lelkesít minket, örömet szerez. Ezért, kedves fiatalok, erre a nyárra azt kívánom nektek, hogy a sok tábor, program és esemény mellett találjatok magatoknak olyan időt, amikor valóban tudtok pihenni, valóban tudtok lenni és nem csak tenni.

Szép nyarat kívánok nektek és imádkozok értetek.

Gamoń Ewa nővér

Animátor mindennapok

Mit jelent nekem az animátorság?

Ha lehet így mondani, akkor valahogy mindig is animátor voltam, csak fogalmam sem volt róla, hogy ezt csinálom. Felső tagozatos voltam, amikor először mehettem vezetőnek az iskola hittan táborába. Ez volt a kedvenc nyári programom. Amikor elkezdtem oviban dolgozni, sajnos az iskolai táboroztatásból kiestem, de akkor belesöpött az életembe a szalézi animátorság. Játszunk, tanulunk, nevetünk és imádkozunk. A legjobb, hogy már nem kell nyárig várnom, hogy animátorkodjak, mert szombatontként oratórium van. De ha ez kevés lenne, a szaléziak megtanították, hogy egy szalézi animátor mindenhol animátor.

Nemrég megkérdezték tőlem, hogy mi az, ami még így, felnőtt létemre is megtart az animátorságban? Egyértelműen a közösség és a szaléziak. Még így felnőttként is segítenek a megújulásban, az ösztönzésben és a fejlődésben. Ami pedig akár hétről-hétre meg tud erősíteni ebben a hivatásban, azok az első ovisaim, akik már iskolások, de sikerült rátalálniuk az oratóriumra. Jó látni, ahogy új barátokat találnak, sajátokat hoznak, jól érzik magukat és beépülnek a szalézi csapatba. Mindig hálás leszek, hogy meg lettem hívva erre a hivatásra!

Papp Éva, újpesti animátor

Képes összefoglaló

Rotbauer Bettina, Révész Balázs és Lengyel Erzsébet SC fotóival

Megvalósult egy álom!

A tartományfőnökség és az óbudai oratórium épületének átadása

Talán a fiatalok örültek a legjobban annak, hogy március 21-én Erdő Péter bíboros megáldotta az új oratóriumot Óbudán, hiszen ez azt jelenti, hogy két év után most végre birtokukba vehetik a remek, új épületet és teljes lendülettel folytatódhat a munka.

Szalézi Család
Lengyel Erzsébet SC

A Szalézi Család Napja 2022

Kibővített tartományi napot tartottak április 23-án Péliföldszentkereszten a magyar szalézi szerzetesek, meghívva a Szalézi Család országunkban jelen levő ágainak képviselőit egy közös családi együttlétre.

Az előző évben a járvány miatt csak kevesen vettek részt személyesen ezen az összejövetelen, de az idén már bátrabban lehetett tervezni. A nap Andrásfalvy János tartományfőnök atya köszöntőjével kezdődött, amelyben röviden beszámolt a legutóbbi időszakban történt és a várható fontosabb eseményekről, majd a jelenlevők csoportokban három előadást hallgathattak meg.

A Segítő Szűz Mária Leányai Intézménye az idén ünnepli alapításának 150. évfordulóját. A rend magyarországi múltjáról és jelenéről Tóth-Ugyonka Helga beszélt, majd Nagy Ágnes nővér számolt be a nemrégiben átvett maklári iskolában folyó munkáról. Elmondta, hogy apró lépésekkel kezdték, de nagy

örömeikre szolgál, hogy a gyerekek és a pedagógusok lassan már kezdenek nyitni, a gyerekek örömmel jönnek a szalézi lelkigyakorlatokra. Costabile Carolina nővér a jelen helyzetről mondott néhány szót és felsorolta a közeljövőben a nővéreknél várható jelesebb eseményeket.

A szalézi szerzetesek részéről a szombathelyi közösség tagjai várták az érdeklődőket egy tartalmas beszámolóval és finom oratóriumi teával, amit Domonkos atya készített. A szombathelyi szalézi jelenlét múltjáról Csány Péter igazgató atya tartott megfogható elemekkel tarkított, élvezetes beszámolót, a jelenről pedig a közösség legifjabb tagja, Berkeci Szabolcs beszélt. Az oratórium hangulatát Domonkos atya idézte fel, végül pe-

dig egy közös énekkel búcsúztak a lelkes hallgatóságtól.

Báangi-Magyar Attila, a szalézi munkatársak koordinátora igyekezett képet adni a magyar szalézi munkatársak jelenlegi helyzetéről és terveiről, milyen helyet foglal el ez a csoport a Szalézi Családban és milyen együttműködési lehetőségek vannak, illetve lehetnének még a szerzetesi család többi ágával.

Délben szentmisével ünnepeltünk, amit Segítő Szűz Mária áldással zárt a tartományfőnök, majd együtt elfogyasztottuk a remek ebédet, folytatva a családi beszélgetést a gazdagon terített asztal mellett.

Szalézi Munkatársak Egyesülete

Tözsérné Popovics Jolán SC

Szalézi munkatársak nagybőjti lelkigyakorlata 2022

A Szalézi Munkatársak Egyesülete szervezésében zajlott az idei nagybőjt első lelkigyakorlata, amelyen szalézi munkatársak és Don Bosco-tisztelők vettek részt március 4–6. között Péliföldszentkereszten. A nagyszerű lelki alkalmat Andrásfalvy János tartományfőnök atya vezette.

Balassagyarmatról nagy örömmel és várakozással indulunk a nagybőjti lelkigyakorlatra szalézi munkatársként. Sok ismerős arc fogadott már az első, bevezető beszélgetéskor. De jó újra itt lenni! Az első esti ráhangolódás János atyával igen jó bevezetés volt a nagybőjti elcsendesedésre. Majd elfoglaltuk szállásunkat a kényelmes szobákban.

Reggel bekapcsolódtunk a szerzetesekkel a reggeli zsolozsmá-

ba, ami közösségben mondva szintén lélekemelő.

Az aznapi elmélkedés az atyai szeretetről szólt. A kiscsoportos beszélgetésben mindenki őszintén beszélt a saját családjában megtapasztalt atyai szeretetről, sokunk sorsa eléggé hasonlított, így egymástól merítettünk erőt a folytatáshoz. Szentmisén vettünk részt ezután, mindenkinek lehetősége volt szentgyónásra, lelki beszélgetésre. A finom ebéd után Celestina mama büféjé-

ben kávéztunk.

Délután fél háromkor mi is bekapcsolódtunk a békéért mondott sétáló rózsafüzér imádkozásába. Robert atya vezetésével sétálva mondtuk a tizedeket, férfiak és asszonyok váltakozva, a lourdes-i barlangnál fordultunk és tértünk vissza.

Ezután Varga László püspök atya igen tartalmas előadásába kapcsolódtunk be online, közösen az óbudaiakkal. A háborús helyzetről, az üldöztetésekben szenvedőkről beszélt a püspök atya, különösen a mi lelkeinkben dúló háborúkról, amelyek megnehezítik mindennapi életünket. Hangsúlyozta: családjainknak legyen egy olyan hely, mint az oratórium.

Az est fénypontja *A viskó* című film megtekintése volt.

Vasárnap reggeli után keresztutat jártunk, minden állomáson egy-egy munkatárs a saját gondolatát osztotta meg a többiekkel. Közben közösen énekeltünk. A vasárnapi szentmisében is aktívan részt vettünk felolvasással, ministrálással. A záró elmélkedés János atyával ismét jól sikerült. Megfogalmaztuk az atyai szeretet lényegét, a Mennyei Atya szeret minket, bárhol,

bármikor bizalommal fordulhatunk felé. „Tegyetek mindent szeretetből, semmit sem kényszerből!”

Ezt a jelmondatot írtam minden kollégámnak az ajándékba adott szentképre. Mindent kifejez, amit a mai rohanó világunkban meg kellene valósítani. Csak egyszerűen szeretet.

Hogy mit vittem (vittünk) haza?

Nagyon jól éreztük magunkat, rengeteg élmény, sok tanítás, imádság, lélekemelő beszélgetések, akár a kiscsoportokban, akár munkatársakkal, atyákkal, a Péliföldszentkereszten lakó szerzetesekkel. Mindenki vidám, barátságos volt, mint egy igazi családban.

Visszük haza a lángot, hiszen hiányzik a szalézi szerzetesi jelenlét, ilyenkor töltekezünk.

Köszönjük a finom és ízletes ételeket!

Köszönjük a szervezési munkát, mindenre jutott elegendő idő!

Úgy búcsúztunk el egymástól, hogy mindenképpen találkozunk a legközelebbi szalézi programon.

VIVA DON BOSCO!

A Don Bosco Kiadó legújabb ajánlata

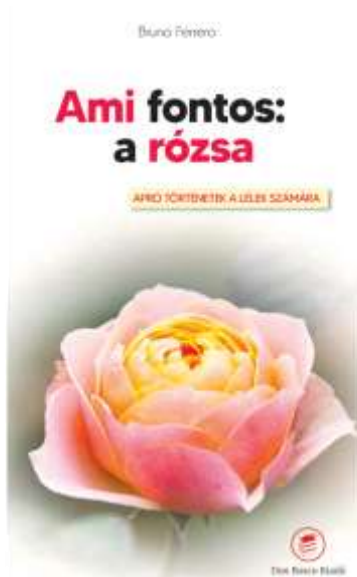
Domenico Agasso:

Mazzarello Mária

Az öröm parancsolata

150 éve, 1872. augusztus 5-én, Mazzarello Szent Mária Dominika 35 évesen, tíz társával együtt szerzetesi fogadalmat tett, és a Szalézi Társaságot megalapító Bosco Szent Jánossal létrehozta a Segítő Szűz Mária Leányai közösséget. Ez az emlékeztető nap egy új női szerzetesrend, a szalézi nővérek születésnapja. Ebből az alkalomból jelent meg az alapító anya új életrajza magyar nyelven.

Ára: 2000 Ft

Bruno Ferrero:

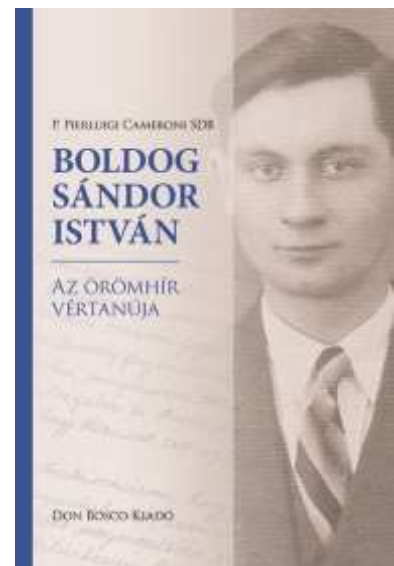
Ami fontos: a rózsa

„Ezeket mind példabeszédekben mondta el Jézus a népnek, s példabeszéd nélkül nem szólt hozzájuk.” (Mt 13,34)

A fenti bibliai idézet Bruno Ferrero szalézi atya mottója, ennek jegyében mesél olvasóinak apró történeteket a lélek számára. Ez a könyv a sorozat második kötete, új fordításban, új külsővel.

„Ezek a kis történetek nem fontosak. A rózsa illatát akarják – hacsak egy pillanatra is – elhozni Neked.” (B.F.)

Ára: 1500 Ft

P. Pierluigi Cameroni SDB:

Boldog Sándor István

Az örömhír vértanúja

Boldog Sándor István ereklyéinek ünnepélyes elhelyezése alkalmából jelentetjük meg Pierluigi Cameroni, szalézi szerzetes, a szalézi rend szentté avatási posztulátorának Sándor Istvánról írt életrajzi könyvét, amely eredeti fényképekkel, dokumentumokkal, tanúságtételekkel, gördülékeny stílusban hozza családias közelségbe Boldogunkat.

Ára: 4500 Ft

A könyvek megvásárolhatók a kiadó megújult webáruházában: donboscokiado.hu

Megrendelhetők telefonon +36-20-320-7373

vagy e-mailben: donboscokiado@gmail.com

Talán Don Bosco súgott?

A hazai és nemzetközi pszichológiai, pszichiátriai és pedagógiai kutatások eredményeként született szakirodalmak egyre többször szólnak arról, hogy a kamaszkor nemcsak hamarabb kezdődik el, hanem a vége is egyre kitolódik. Megtapasztalhattam ezt a felsőoktatásban eltöltött 35 éves szakmai életútam során is. Az 1980-as évek elején viselkedésükben is érettebb, nagyobb szakmai elköteleződést mutató hallgatókkal dolgozhattam együtt. 15-20 évvel később – amikor már az interaktivitás, kiscsoportos foglalkozás, vita is jellemzőbb volt a szervezésre, ismeretátadásra – már jóval több fiatal előadás vagy szemináriumi foglalkozás közben viselkedése, bohózkodása mutatta éretlenségüket. Pietro Braidó: Don Bosco Megelőző Módszere. Megelőzni, nem megtorolni című könyvének átnézése közben olvastam az alábbi idézetet.

„A pedagógus munkája a folyamatos feltalálásból, felfedezésből áll; de még inkább a gyakorlati megérzéseim keresztül a megfelelő pillanat, a cselekvés megfelelő helyszínének megragadásából.” (Braidó, 2021.,340.) Természetesen mindezt kiegészíti az elméleti, módszertani felkészültség is. Erről olvasva rögtön arra gondoltam, hogy mindezek mellett kerülhetünk nehéz helyzetbe a serdülők/ fiatalok előtt. Az én gyakorlatomban is előfordult ilyen eset. Egy vidéki egyetem szociális munkásokat képző karán kértek fel arra, hogy a tanulási és viselkedési zavarokról tartsak egy féléves kurzust. Örömmel mentem, mert nagyon szeretem azt a dunántúli várost. Az első alkalom nagyon nehéz helyzet elé állított. Az összefüggő sorokban elhelyezett padok mögött ült a hallgatók nagy része (kb. 80-70 fő lehetett jelen), de az utolsó sorban az asztalsort körbeülve, nekem háttal helyezkedett el, és a vele szemben lévővel beszélgetett kb. 7-8 fiatal. Még be sem mutatkozhattam, mert a hangerejük elnyomta a beszédem. Az első reakcióm az indulat volt, de tudtam, ha így szólok rájuk, akkor csakis ellenállásba

ütközhetek. Ekkor jött egy ötlet! Az egész csoportnak hátat fordítottam és a kezeimmel is élénken gesztikulálva, hangosan, össze-vissza beszélve úgy tettem, mintha magyaráznék. Ekkor „Ez biztos, hogy valami kísérlet!” hallottam a hátam mögül. Ugyanakkor az utolsó sorban még mindig beszélgettek. Majd valaki észbe kapott és rászólt a hátsókra: „Ez biztos, hogy miattatok van!” Talán kíváncsiak lettek arra, hogy mi van miattuk, és elhallgattak. Még egy-másfél percig nekik háttal, erősen gesztikulálva, halandzsa szöveget mondván beszéltem, majd megfordultam, és azt mondtam, hogy „Mindez a kollokvium anyaga!” Döbrent csend fogadott, majd páran reklamáltak, hogy őket ne büntessem a többiek miatt. Igazat adva nekik, de a beszélgetőknek is választási lehetőséget kínálva, aki akart, kimehetett a teremből. A téma sokakat érdekelt, mert valamilyen szinten ők vagy ismerőseik is érintettek voltak, így egy jó hangulatú interaktív előadás jött létre. A szünet után azt vettem észre, hogy tele van a terem. A nap végén odajött hozzám két renitens (lila, zöld csíkos, illetve kiborotvált mintás hajúak), hogy ez egy olyan téma, amit szívesen feldolgoznának a helyi TV-ben is, mert ők a tanulmányaik mellett ott dolgoznak. Így lettem négy héten át a helyi TV szereplője. Utólag átgondolva nem is tudtam, hogy honnan jött a hátat fordítás ötlete. Otthon elmesélve azt mondtam a szeretteimnek, hogy Don Bosco súgott. Mind az adott módszert, mind azt a szemléletet, hogy „Válj szeretetté, mielőtt félni kezdenek téled!”

Sajnos csak most, évekkel később olvastam azokról a „kis erényekről”, amelyeket, ha így, egységben tudatosítva már régebben is megismerve, és nemcsak érzelmileg, hanem értelmileg is átgondolva beépíthettem volna akár a saját viselkedéssrepertoárumba, akár a pedagógusképzés tananyagába, akkor több oktató-hallgató, pedagógus-diák, gyermek-szülő, munkatárs-serdülő/ fiatal konfliktushelyzetet is eredményesebben oldhatunk volna meg. Kis erények egyike, hogy tudassuk és éreztessük is a fiatalokkal, hogy szeretjük őket, fontosak nekünk örömeik, problémáik, érdekel minket az ő világlátásuk, érdeklődésük stb. Ami hitelességünket biztosítja, az a szeretetből fakadó, a fiatalok számára biztonságot és egyben a megbízhatóságot is jelentő elköteleződés és alázat. „A megelőző módszer feltételezi, hogy a pedagógus egy kiegyensúlyozott, emberközpontú személy, tehát társaságot kedvelő; érzékeny mások igényeire, a csoportos együttélés problémáira, mind lokális, mind globális szinten. Másszóval egy nagyon is társasági személy, különösen, ha fiatalokról van szó, ezeken belül is szegényekről, elhagyatottakról (még ha „csak” érzelmileg, társaskapcsolatok szintjén is [megjegyzés tőlem]).” (Braidó, 2021.,257.) A kis erények megkövetelik az észérvek használatát, az észszerűsítésre való törekvést. Ennek eredménye egy, a fiatal választása által bejárt úton való alkalmazkodás mind a szűkebb, mind a tágabb környezet, az egyház igényeihez való tudatos igazodás. Ez a kis erény megadja mind a lelkipáternek, mind a szalézi munkatársnak és „...a pedagógusnak azt a képességet, amellyel felélesztheti a fiatalokban az észszerű hozzájárulást.”

Don Bosco ezt javasolta az egyik segítőnek: „Hagyjátok, hogy mindig az ész, ne pedig az indulatok vezéreljenek titeket!” (Braidó, 2021.,258.)

Felhasznált irodalom:

Pietro Braidó (2021): Don Bosco Megelőző Módszere. Megelőzni, nem megtorolni. Don Bosco Kiadó, Budapest

KazincbarciKaland

Andrásfalvy Mirjam önkéntesünk az elmúlt év végén volt külföldön önkénteskedni, amihez kapcsolódóan Kazincbarcikán készült fel a szaléziakkal a külföldi önkéntes munkára.

Az őszi szemeszteremet passzi-váltam és önkénteskedésre használtam fel. Amíg az indiai vízumra vártam, csatlakoztam a szaléziak cigánymissziójához. (A vízumot ugyan nem tudtuk megvárni és e sorokat már a Hungary Helps közlekedési missziójából írom.)

Egy háromórás autótú után alighogy kiszálltam a kocsiból, elém sietett Szabi és megmutatta a felújított rendház egyik „vedéglakosztályát”, amit beléptetőkártya nyit és ami annyira új, hogy a bútorok fóliája is megvan még és egy óriási játszótérre néz! Körbevezetéskor megcsodáltam az új termeket; a mozítermet (igazi mozis székekkel!), a miseborkraktárat borkészletével, a tetőkert futópádját és pár titkos szekrénylakót, akikről Robi atyát kell faggatni.

Jött értem Mariann, mentünk a Tanodába, ahol megismerhettem az önkénteseket, akik mind nagyon kedvesen fogadtak! Izgatottan vártam a gyerekeket, akikkel leckét írtunk, pingpongoztunk, majd finom pizzát és menzateát uzsonnázunk. Este bemehettem a kolisok esti imájára. Csodálatos volt őket hallgatni, ahogy együtt imádkoznak és *Hillsong* dicsőítő zenét zongoráznak. Az egyik katonatanonc kedvesen körbe is vezetett. Este a szalézi közösséggel vacsoráztam, itt találkoztam először az atyákkal, testvérekkel. Igazán nemzetközi csapat, Erdélyből, Lengyelországból, Vietnámból, Nigériából...

Innentől a napok nagyon gyorsan teltek! Megtartottam életem első négy hittanóráját a kazincbarcikai Don Boscóban. Olyan jó érzés úgy végigmenni a folyosón, hogy a nevemen köszöntenek már a diákok!

A helyi keresztény életbe is beleláltam; egy iskolamisén olvashattam szentleckét és szentségimádáson vezethettem a Rózsafüzér egyik tizedét.

Mindenki olyan kedvesen érdeklődött

felőlem, akármikor összefutottunk irodában, utcán, sulifolyosón, vagy mise után. Sokat jelentettek nekem ezek a beszélgetések, babzsákfoteles hivatássztorik, közös ebédek!

Volt egy szabadnapom, amikor felfedezhettem Kazincbarcika négy elrejtett egy-szarvúját (ez valami helyi címerállat lehet), zebra és zsiráf szobrát, orrszarvús és elefántos ablakát, híres oroszlános körforgalmát (nyáron majdnem egy afrikai misszióhoz csatlakoztam, ez a hely bőven kárpótol érte), olvashattam a *Fiúk apostola* könyvet és felavathattam vendéglakásom új sütőjét.

Egyik reggel a rendház kápolnájában egy hihetetlenül családias szentmisével keztem a napot, sosem fogom elfelejteni; nagyon fájt aznap a torkom, olvasni sem volt hangom, csak néztem az üvegmozai-kos oltárképet és észrevettem, hogy én annyira, de annyira boldog vagyok!

Közelebbről is megismerkedtem egy eladónak készülő osztállyal a hittan projektnapon, ahol Laci atyáról és Zoli atyáról, de magamról is megtudtam hasznos

dolgokat az önismereti feladatokon keresztül.

Tudtad, hogy vasárnap a szentmise után közösen elmegyünk a cukrászdába és bármilyen sütit választhatunk? És ha ez nem lenne, még a Sportközpontban is bowlingozunk, léghokizunk...

Láttam a FETE program keretében megvalósuló balajti házat, ahol rajzoltam a helyi kisfiúkkal (kaptam egy olyan kastélyt, aminek egy cirkuszi sátor a teteje!), és előkészítettük a koszorúkat az adventi kézműveskedésre. Jártam az oratórium-ban, amit elsőre nem találtam meg, mert csak egy csapat gyereket láttam Tibor testvér elől futni a hosszú folyosókon körbe-körbe, de mint később kiderült, jó helyre érkeztem. Itt csocsóztunk pingponglabdával és a kidobásban is csak egészen a vége fele dobtak ki! :)

A sok személyes élmény töredékét meséltem csak el, még rengeteg szép emléket vittem haza! No, meg a kis növénykét, amit a Tanodában nekem ültettek a gyerekek.

HÍREK A SZALÉZI VILÁGBÓL

E4FMA

Párizs egy szalézi diák szemszögéből

A párizsi „Don Bosco Nemzetközi Médiaakadémián” (DBIMA) a kreativitás és a csere áll a tanulási folyamatok középpontjában. Április 19. és 21. között magyar szalézi diákok és tanárok is részt vettek az Erasmus+ európai projekt keretében megvalósuló csereprogramban, amely lehetővé tette számukra, hogy film- és videotechnikákat sajátítsanak el, fejlesszék kreativitásukat és más módon tanulhassanak. A nyergesújfalui Zafféry Károly Szalézi Középiskola öt diákja és két tanára ismerkedett Párizsban a filmkészítés alapjaival, amiről Kincses Hunor 11/A osztályos tanuló számol be.

Április 18-án Párizsba utaztunk, hogy a filmkészítés fortélyairól tanuljunk és hogy oktatóvideókat készítsünk a MOOC nevű (ingyenes online kurzusokat tartalmazó) weboldalra. 18-án a késő esti órákban érkeztünk meg, kicsomagoltunk és rögtön el is aludtunk.

Minden reggel 7-kor keltünk, gyülekeztünk, reggeliztünk és iskolába indultunk. Az első napon az iskolába érkezve találkoztunk az angol diákokkal, bemutatkoztunk és rögtön belevetettük magunkat a tanulásba. Megkaptuk a „The Case” című rövid film forgatókönyvét, mellyel először olvasópróbát tartottunk, majd átvonultunk az iskola mellett található

Don Bosco szalézi templomba. Ez a templom szolgált a forgatás helyszínéül. Tanáraink lelkesen mutatták meg nekünk a forgatás alkalmával használt eszközöket, melyeket ki is próbálhattunk. A nap végén interjút is készítettek velünk, ami után az angolokkal együtt a nyakunkba vettük a várost: láttuk a diadalívét, felmentünk a Montmartre-ra ahol megnéztük a csodálatos panoráma mellett a csend templomát, a Sacré-Coeurt.

A második nap délelőttjét az egyik szer-

kesztőszobában töltöttük, ahol a *Piroska* és a *farkas* forgatókönyvéből diszpós könyvet készítettünk. A diszpós könyv nem más, mint a technikai forgatókönyv. Ez egy elég nehéz feladat, mert könnyen kimaradhatnak fontos részletek, ezért nagyon figyelni kell azokra és a pontos munkára. Délután megnézhettük a filmet, melyet előző nap készítettünk és nagyszerű érzés volt látni azt, ami a mi kezünk munkáját dicséri. A nap végétével újra a város felé vettük az irányt és rengeteget gyalogoltunk, de megérte. Nagy élmény volt a séta, mert a Szajna mellett haladva láthattuk az Eiffel-tornyot, a Louvre múzeumot, a Kis- és Nagy Palotát, az Invalidusok templomát, pompásabbnál pompásabb hidakat, Diána hercegnő tragikus balesetének helyszínét és a séta végén a Notre Dame szomorú állapotát.

A harmadik és egyben utolsó napon egy kicsit korábban kellett kelnünk, mert az aznap esti utazás miatt már reggel össze kellett csomagolni, hogy a kurzus végétével rögtön a reptérre indulhassunk.

Ezen a napon a harmadik témánkkal foglalkoztunk, mely a forgatókönyvnek megfelelő helyszín megkeresése volt. Visszamentünk az első napi forgatási helyszínre, majd egy másik templomot is meglátogattunk. A feladatunk az volt, hogy összehasonlítsuk a két helyszínt és eldöntsük, hogy melyik illik jobban a forgatni kívánt filmhez. Ez a nap is interjúkészítéssel zárult. Majd ezután könnyes búcsút vettünk egymástól és elindultunk a reptérre.

Mindent összegezve, ez egy nagyszerű lehetőség volt, rengeteget tanultunk, nem csak a filmkészítésről, az angol nyelvről, hanem önmagunkról is. Új barátokat szerezhettünk és úgy érzem, nagyszerű munkát végeztünk és sok további nemzetközi lehetőség nyílt meg ez által előttünk.

Szalézi Szent Ferenc Gimnázium
Szalézi diákok sikere a diákolimpián
Győrben – A kazincbarcikai Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumban mindig is nagy hangsúlyt fektettek a ritmikus gimnasztikára. A 2021/22 tanévi diákolimpia döntőjében a barcikaiak ismét szép sikereket értek el.

A Győrben megrendezett versenyen az iskola szalagos csapata remekelt és I. helyezést ért el. A nyerő csapat tagjai: Kibás Éva Helga, Klarianka Lara, Tamók Lara, Urbánszki Gréta, Zeleni Eszter. A buzogány csapat alig maradt le a dobogóról, ők negyedik helyet érték el.

sagim.hu

A szalagos csapat első lett

Iskolatáska-mentes nap: dili és szolidaritás – Április 4-én a kazincbarcikai Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumba is megérkezett a „No BackPack Day” – azaz „bármit, csak hátizsákot ne” – a legújabb külföldről indult trend, ami lényegében arról szól, hogy a megszokott iskolatáskát leváltjuk valami teljesen másra.

Színesebbnél színesebb ötletek születtek: például volt, aki egy ipari porszívóba pakolta könyveit, de akadt olyan is, aki talicskával vonult végig a folyosókon. További kreatív ötletek: felmosóvödör, számoszláda, babakocsi...

Mielőtt valaki öncélú ökörséget vagy hanyatló nyugatot kiáltana, jobb, ha előbb tudatosítja magában, megérti: a No Back-

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

Nemzetközi Roma Világnap

A kazincbarcikai Don Bosco Szakképző Iskola tanulói és dolgozói április 8-án ünnepelték a Nemzetközi Roma Világnapot. Az iskola tanulói a Don Bosco Sportközpontban adtak kulturális műsort, melynek keretében roma költők verseit, roma népmesét, roma népdalokat és népi táncot láthattunk. A műsor befejeztével Sánta Zsuzsanna, a Műhelyiskola mentora tartott motivációs előadást a tanulóknak. Köszönjük a fellépő diákoknak a színvonalas műsort és az előadónak a biztató, tanulságos szavakat!

Iskolatáska-mentes nap

Pack Day több mint egy napos diákcsinny, az iskolások ilyenkor a világ más tájain élő, kevésbé szerencsés helyzetben lévő kortársaik tanulási körülményeire is felhívják a figyelmet.

A No BackPack Day hivatalos honlapján is kiemelik: több millió gyerek lehet szerente a világon, akiknek mérföldeket (nálunk kilométereket) kell gyalogolniuk az iskolájukba, miközben a könyveiket és az

iskolai felszerelésüket a kezükben cipelik. Az iskolatáska-mentes nap tehát egyszerre dili és szolidaritás is.

sagim.hu

A költészet napján – 1964 óta József Attila születésnapja, április 11. a magyar költészet napja is, amelyet az egész országban megünnepelnek. Két év kényszerű kihagyás után ismét élőben, az egész iskola részvételével ünnepelték a költészet napját a Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumban. A műsort és a napot Vassné Szokircsák Diána tanárnő álmodta meg és vitte színpadra. A műsort Diána tanárnő osztálya, a ballagás előtt álló 12. A tanulói adták elő, akik József Attila, Böjte Csaba és még a *Holt költők társasága* c. film legendás tanáranak a gondolatait megosztották a költészetről és a versekről. A műsor második részében József Attila néhány versének mai átíratát osztották meg a közönséggel.

A 12. A osztályba járó Csák Panna rajong a versekért, sőt, számos saját költeménye is van. A város által kiírt Egressy Béni versírópályázaton az idén arany minősítésben részesülő tanuló (ezúton is gratulál-

Csák Panna saját versét olvasta fel

lok neki) saját maga olvasta fel nyertes művét az iskola diákjai és tanárai előtt. A jeles napra való készülés jegyében minden osztályt felkérték, hogy egy-egy verset írjanak. A képzeletbeli dobogó legfelső fokára a 12.B állhatott a *Fókusz* című verssel.

A félórás műsor vége egy igazi meglepetés volt: a tanárokból álló *Szalézi Rock'n' Roll Band* két számmal készült. A zenekar annyira megnyerte a közönség tetszését, hogy visszatapsolták őket a színpadra.

sagim.hu

ÓBUDA

Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola és Óvoda

Szavalóverseny – „És akinek szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépek.” (Babits Mihály) Ahogy mostanában sok beszámoló kezdődik, a karantén hónapjai után ezzel a mottóval nyitottuk meg a szavalóversenyünket, melyet az alsó tagozatosok körében rendeztünk. Valamennyi osztály valamennyi tanulója jobbnál jobb verssel készült. A tanítók javaslatára vagy szülői segítséggel megtanulták, majd egy szép áprilisi napon kiálltak az osztálytársak elé, és előadták a költeményt. Hallottunk klaszikusokat és kortárs műveket egyaránt. A zsűri tagjai közé 7. és 8. osztályos tanulókat is hívtunk, ezzel egy kis izgalmat csaltunk a kicsik megmérettetésébe, a nagyok pedig büszkén hallgatták és pont-

tozták az előadókat. A költészet napja idén a tavaszi szünetre esett, így a hónap végén került sor a tagozatos fordulóra. Osztályonként három-négy verssel érkeztek a szavalók a könyvtárba, ahol jó hangulatban töltöttünk egy órát a kis versmondópalántákkal. Hatalmas meglepetést tud okozni, amikor korábban ismeretlen oldalukról mutatkoznak meg a gyerekek – most sok ilyenben volt részünk. Köszönjük a szülők, a pedagógusok, a zsűrizők munkáját! Köszönjük, gyerekek, az élményt!

Konta Gyuláné

Új sportpálya megáldása a Péter-

Pálban – Április 29-én reggel a 8.57-es jelzőcsengő nem a tantermekbe hívta a diákokat és a tanárokat, hanem az iskola udvarára. A második tanóra ideje alatt ugyanis ünnepélyes keretek között átadásra került két megújult terület: a műfüves sportpálya és a szomszédságában lévő iskolakert.

Ahogy Lux Ambrus igazgató köszöntőjében elmondta, az előbbi azért jelent sokat a gyerekeknek, mert nőtt a mozgásterük, barátságos, szép környezetet kaptak a szabadtéri játékokhoz és a sportoláshoz. Ezek lehetőségeit segítik az új sporteszközök is, amelyek az átadás napjára a helyükre kerültek, és a lelkes nebulók birtokba is vehették azokat. Az iskola kertje egy pályázat elnyerésével jött létre; kis parcellákra osztva tudják az osztályok egy később kialakított rend szerint gondozni, szépíteni. Az átadás ideje azért is volt ideális, mert a teremtsvédelem hetében történt, amikor egyébként is több figyelmet fordítunk arra, hogy átgondoltan, tudatosan éljünk a teremtet világban, amely a Jóisten ajándéka. Ezúton is

köszönjük a diákok és a tanárok nevében a Szalézi Intézmény Fenntartónak és mindenkinek, aki segítette a diákjaink számára biztonságot adó környezet létrejöttét.

Az említett területeket Andrásfalvy János tartományfőnök atya áldotta meg; az áldásból nem maradt ki az iskola közössége sem, hiszen, ahogy Andrásfalvy atya mondta: a legfontosabb az ember. Gondolatait Szent Pál apostol tanításához kapcsolta, és hangsúlyozta, hogy a sportolás számos fontos emberi érték formálását szolgálja, kitartásra nevel, valamint támogatja a közösség erejét is.

Madák Melinda

Föld napja az oviban

– Április 22. a Föld napja az egész világon, célja, hogy felhívja mindenki figyelmét környezetünk védelmére. A Szent Péter és Pál Óvodában nagy hangsúlyt fektetünk a

Óbuda – Szépítik az udvart az ovisok

Óbuda – A tartományfőnök atya megáldotta az új sportpályát és az iskolakertet

Tűz-víz-repülőzés az oviban anyák napján

teremtésvédelemre, hogy minél előbb természetszerető és védő személyiségjegyekkel rendelkező emberekké neveljük az ide járó ovisokat.

A héten a Föld világnapjához kapcsolódóan a természet szépségéről és ezen szépség megőrzésének fontosságáról beszéltek az óvó nénik. Megtanulták a gyerekek, hogyan tudnák megóvni a közvetlen környezetüket. Már a legkisebbek is tudják, hogy nem szemetelhetnek, nem bántathatják az állatokat, nem tépkedhetik a növények levelét stb.

Közösen szépítettük az udvart, virágot ültetett mind a négy csoport, amit a jövőben ők fognak gondozni, öntözni. Köszönjük szépen a szülőknek a virág felajánlásokat!

Bihari Nóra

Apák napja után anyák napja a Péter Pál Óvodában

A Jóisten ajándéka volt számunkra, hogy a járványügyi korlátozásokat pont apák napja előtt oldották fel, így közösen a sok gyermekkel és édesapával együtt tudtunk játszani óvodánkban. Az apukák boldogan újságolták el otthon az anyukáknak, hogy milyen fantasztikus játékokat talált ki Ildi néni. Például gyermeküket nyakukba ültetve, hosszú kaput tartva *Bújj-bújj, zöld ágat* táncoltak, vagy *Tűz-víz-repülő* közben a REPÜLŐ felkiáltásnál ölbe kapták egyszerre akár három gyermeküket is a legerősebbek, és így forogtak körbe-körbe. Hallva a vidám élménybeszámolót, az édesanyák már alig várták, hogy az anyák napi közös játszódélutánon részt

vehessenek.

A délutáni csendes pihenő után berendeztünk egy-egy kis sarkot a csoportszobákban, ahol a gyermekek a tanult verssel és az általuk készített ajándékkal egyénileg köszöntötték az édesanyjukat. Ezután kezdetét vette a játszódélután. A lányos anyukák hamar elfoglalták a babakonyhát és a babaházat, a fiús anyukák pedig a szőnyeget a sok építővel. Sokan társasjátékoztak is gyermekükkel, vagy éppen színezték, rajzoltak.

Később mind a négy csoport az udvaron találkozott. A szófogadó anyukák sportos öltözetben érkeztek. Velük is énekel, gyermektáncossal, mozgással kezdtünk. A játékok közül ezen a napon sem maradhatott el a nagy kedvenc, a *Tűz-víz-repülő*. A tűztől nagyon óvva megölelgették az anyukák csemetéjüket, a víztől való elázástól félve az ovisok felléptek anyukájuk cipőjére, a repülőnél választható volt az ölbeugrás vagy a földön való repülőzés imitálása.

Nem csak a gyerekek, hanem az időjárás is készült az édesanyáknak egy csodás ajándékkal: csak akkor eredt el az eső, amikor szép élményekkel telve éppen már hazaindultak a családok.

Bihari Nóra

ÚJBUDA

SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnázium

2022. tavasz – Eseménydús, izgalmas, „zizgős” tavaszt hagyunk ismét a hátunk mögött, hiszen választani alig tudtunk a sok színes program és lehetőség közül, melyen diákjaink és kollégáink részt vettek.

Egyik legnagyobb büszkeségünk, hogy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara szervezésében első ízben megrendezésre kerülő Grafikus Országos Szakmai Tanulmányi Versenynek iskolánk biztosította a helyszínt és amelyen tanulóink kiválóan helyt álltak. Iskolánkat idén Szokolai Eszter, Tímár Klaudia Hanna és Zalányi Csaba végzős grafikus tanulók képviselték. Az ünnepélyes eredményhirdetésre a Szakma Sztár rendezvény keretein belül került sor a Hungexpo Rendezvényközpont területén. A versenysorozat eredményeként Szokolai Eszter 3. helyezést ért el, akinek a teljes iskolai közösség nevében szívből gratulálunk! Kiváló eredmény továbbá, hogy

Hoszteseink a tartományfőnökség átadásán

Faültetés az iskola udvarán

Selfie-box

A SZÁMALK-Szalézi standja

Divatbemutató

A Szakma Sztár versenyen a SZÁMALK-Szalézi sikeresen képviselő grafikus csapat

NYERGESÚJFALU

Zafféry Károly
Szalézi Középiskola

Elbúcsúztak végzős diákjaink – Két év járványügyi korlátozás után 2022. április 28-án hagyományainkhoz híven fáklyás ballagással, majd április 30-án ünnepélyes ballagással búcsúztak végzős diákjaink az alma matertől, a nyergesújfalui Zafféry Károly Szalézi Középiskolától.

Ismét eljött a búcsú ideje, melyre, mint minden alkalommal, tarisznyát is készítettünk, virágok díszítettek mindent, ünneplőbe öltözött minden és mindenki. Az ünnepbe ilyenkor azonban mindig egy kis szomorúság is keveredik, s a búcsúzás pillanata mindenkiben vegyes érzelmeket teremt.

Idén két osztály – a 12. A és a 12. B – ballagott osztályfőnökeik kíséretében és mivel az időjárás is kegyes volt hozzánk, a virágokba borult plébániakertben tarthattuk az ünnepséget. Mint minden ünnepnek, ennek is megvannak a sajátos rituáléi: a tarisznyák átadása, a harang megkongtatása, a megszokott vonulás, melyet a jól ismert ballagási énekek kísérik, az igazgató búcsúbeszéde, vagy akár a hagyományos zászlóátadás. A végzősök közül elismerésben részesültek azok, akik kiemelkedő tanulmányi eredményt értek el, vagy a 4 illetve 8 év során példamutató közösségi vagy animátori munkát végeztek.

Az ünnepségen újra jelen lehettek az 50 évvel ezelőtt érettségiző diákok, sőt, elki-

az országos döntő öt tanulója között a 4. és 5. helyen is iskolánk diákjai végeztek Zalányi Csaba és Tímár Klaudia Hanna személyében. Nagyon büszkék vagyunk tanulóink eredményeire és köszönjük a felkészítő és közreműködő tanárok munkáját!

Ehhez a rendezvényhez kapcsolódóan iskolánk kiállítási lehetőséget is kapott a Szakma Sztár versenyen, így a dekorátor tanulók által megálmodott Selfie-box installációval és a grafikus diákok által megrajzolt „Dixit” jellegű kártyajátékkal egy igazán hangulatos és egyedi standdal vártuk az érdeklődőket!

A fenntarthatóság jegyében tematikus témahéttel készültünk április végén, melynek keretében színvonalas és rendkívül színes programsorozattal igyekeztünk mindenkinek kedvére való kikapcsolódást biztosítani. Könyv- és ruhabörzéssel, teaházzal és mesesarokkal, faültetéssel, pólófestéssel és egy igazán grandiózus divatbemutatóval sikerült felejthetlenné tenni ezt a hetet. Minden szakmacsoport kivette a részét a munkából, sőt, még a szomszédos óvoda apró lakóit is bevontuk a programokba. Izgalmas, változatos és újító eseménysorozat részei lehettünk, örömmel várjuk a folytatást!

De nem csak a fenntarthatóság, hanem a digitalizáció témakörét is körbejártuk, informatikus tanulóink „kizöldítették” a Földet, kocka póker játékot fejlesztettek, weblapot készítettek és különböző módszertani lehetőségeket mutattak be arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet további digitális eszközöket bevonni az oktatásba.

A Költészet napjáról is igyekeztünk rendhagyó, de méltó módon megemlékezni: diákjaink az iskola előtti szabad

térre írhatták fel krétával kedvenc idézeteiket, gondolataikat.

Természetesen a rengeteg szakmai program mellett jutott idő játékokra is, hiszen két év „kényszerzünet” után ismét megrendeztük a nagy népszerűségnek örvendő csocsó-bajnokságot, melyet társintézményünk, a META Don Bosco Technikum és Szakgimnázium diákönkormányzatával közösen szerveztünk meg. Harminc tanuló nevezett be a megmérettetésre, izgalmas és pörgős meccsek után Lakatos Dávid és Drakos Krisztián kettőse bizonyult a legjobbnak. A szervezőknek és a győzteseknek is gratulálunk!

Végezetül pedig egy szívünknek kedves eseményről is megemlékeznénk, hiszen közművelődési munkatárs tanulóink hostess feladatokat láttak el a felújított óbudai Don Bosco Oratórium átadási ünnepségén, így járulva hozzá a rendezvény magas színvonalú szervezéséhez.

Révész Angéla

Nyergesújfalu – Ballagás a Zafféryban

sérhették őket még egykori osztályfőnökük, Gelencsér Gézáne Marika és férje is, aki szintén az iskola tanára volt. Az 50 éve ballagók idén is nagy számban voltak jelen, hisz 1972-ben, az akkor még Irinyi János Gimnázium és Ipari Szakközépiskolában 88 diák érettségizett, akik közül még sokan ma is fiatalosak, jó egészségnak örvendenek. Mihelik Magdolna, Nyergesújfalu polgármestere is köszöntötte a jelenlévőket, az „öreg diákok” képviselője, Komjáthy László pedig hálával emlékezett beszédében egykori iskolájára, tanáira.

Nehéz, de örömteli feladat volt a ballagó diákokat idáig eljuttatni, de hála a tartalmas, türelmes, következetes munkának, a törődésnek, szeretetnek, amit a gimnáziumi évek alatt kaptak a diákok tanáraiktól, most már nyugodt szívvel engedhetjük őket a nagybetűs életbe. A szívünkhez nőtt fiatalokat újra bocsátva nem tehetünk mást, mint folytatjuk a munkát, és újra és újra erőt merítünk tapasztalatainkból.

Tafferner Ingrid

Angol nyelvi verseny a Föld napján

– A nyergesújfalui Zafféry Károly Szalézi Középiskolában az elmúlt évek hagyományaihoz híven a 2021/22-es tanévben ismételtén megrendeztük iskolánk helyi nyelvi versenyét, idén „Save the world” címmel.

A verseny első fordulójában a tanulóknak egy plakátot kellett készíteniük, amelyen Földünk védelmével kapcsolatban bármilyen témát feldolgozhattak. Ezen plakátok alapján a diákok felké-

Nyergesújfalu – Angol nyelvi verseny Föld napján a Zafféryban

szülhettek a verseny szóbeli részére, melyre április 22-én, épp a Föld napján került sor. A második fordulón 40 diák vett részt és a benyújtott munkákból kiderült, hogy nagyon komolyan vették a feladatot, mindenki lelkiismeretesen készült a versenyre. A tanulók rendkívül kreatív, látványos plakátok alapján mutatták be a különböző témákat, így a zsüri tagjainak nem lesz egyszerű a döntés.

A verseny izgalmát egy kis süteménnyel és teázással próbálták meg az iskola nyelvtanárai enyhíteni, ahol a diákokkal kötetlenebb formában tölthetnek el egy kis időt. Az eredményhirdetést mindannyian kíváncsian várjuk!

Kajtárné Kiss Erika

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Családos húsvét 2022 – Két év kihagyás után hála Istennek idén ismét meg

lehetett tartani a családok húsvétját Péli-földszentkereszten. Visszatérő és először részt vevő fiatal családok, összesen mintegy 90 fő közösen készült a Szent három nap alatt és vettek részt a húsvéti misztériumok ünneplésében.

Délelőttönként a különböző korosztályok különféle előadásokon, foglalkozásokon vehettek részt. A délutánok a közös imádságról és a szertartásokon való részvételtől szóltak. A kicsi és nagy családtagok közösen imádkoztak a virrasztáson, közösen vettek részt a keresztúton és a húsvéti örömtúton is.

A lelki elcsendesülés mellett természetesen lehetőségük volt a családoknak a közös kikapcsolódásra, játékokra sportra, valamint a Gerecse Natúrpark Látogatóközpont megtekintésére és a játszótér adta lehetőségek kihasználására is. Így lehetőséget kaptak, hogy lelkileg és testiileg egyaránt feltöltődjenek és találkozzanak egymással és a Jőistennel.

Tóth Péter SDB

Pélföldszentkereszt – Családos húsvét

SZOMBATHELY

Sorozat készül Brenner János életéről: a szaléziaknál is forgattak – Javában zajlik a „Legyetek szeretettel!” című, Brenner János életét bemutató filmsorozat forgatása. Április 9-én, szombaton a Szent Kvirin szalézi templomban forgatták a filmsorozat temetési jelenetét.

A Brenner János vértanúról készülő, gyönyörű és megindító tévéfilm forgatásához, mégpedig az 1957 decemberében a Szent Kvirin templomban történt temetés rekonstruált jelenetéhez statisztákat is

Szombathely – Folyik a Brenner-film forgatása a szalézi templomban

kerestek a szombaton 11 órától két és fél órán keresztül tartó forgatásra.

A temetési jelenet, amelyet a Szent Kvirin szalézi templomban rögzítettek, 1957. december 18-án a valóságban is megtörtént. A forgatás előtt mondott rövid köszöntőjében Brenner József atya felidézte az akkor történeteket. Elmondta, hogy nem engedték meg a szülőknek, hogy felnyissák a koporsót, mert akkor kiderült volna az igazság.

Székely János megyéspüspök Szent II. János Pál pápát idézte, aki azt mondta: a Szombathelyi Egyházmegye a szentek és vértanúk földje.

Csány Péter atya, a szalézi templom plébánosa köszöntőjében kiemelte: bár Brenner János mindössze 26 évet élt, mégis teljes volt az élete. Azért lehetett ez így, mert a Mesterére hagyatkozott. „Remélem, hogy a forgatás, a felelevenítése János atya halálának és életének megerősít minket, hogy mi is teljes életet

éljünk” – mondta Péter atya.

Sokan érkeztek a felhívásra, hogy statisztaként segítsék a film elkészültét. Idősek, fiatalok ott ültek a padokban és figyelték az előkészületeket, várták a rendezői vezényszót: „Felvétel!” Bár mondani nem kellett semmit, a szombathelyiek azért így is izgultak, mert érdekes, nem mindennapi tapasztalat egy filmben szerepelni, jó látni, hogyan zajlik egy forgatás.

A film jeleneteinek felvétele folytatódik, a bemutató decemberben várható.

Forrás: martinus.hu

MOGYORÓD

21. Falka József Kántor Atya Asztalitenisz Bajnokság – 2022. április 9-én került megrendezésre – immár 21. alkalommal – a Falka József Kántor atyáról elnevezett asztalitenisz bajnokság a mogyoródi oratóriumban. A hagyományos versenyre a mogyoródiak mellett ezúttal is több településről érkeztek versenyzők, a legtöbben Szombathelyről. Ők Domonkos atya vezetésével jöttek hozzánk, aki a versenyben is részt vett. A megszokottnál nagyobb részvétel mellett, remek hangulatban zajlottak a mérkőzések. Talán azért is volt ilyen jelentős az érdeklődés, mert a vírushelyzet utoljára 2019-ben tette lehetővé a verseny megtartását. Nagy örömünkre az anyukák és apukák ezúttal sem csak a gyermekeket kísérték el, hanem ők maguk is beneveztek, és belevetették magukat a versenybe.

Az eseményt Janó atya imával nyitotta meg, majd Elvira nővér vidám gondolatai következtek. A jó hangulat kialakulásá-

hoz ezúttal is nagyszerű kezdőlökést adott a helyi animátorok tánca. 2018 óta valamennyi bajnokság előtt bemutatásra kerül néhány bánsz, melyhez a résztvevők közül is többen csatlakoztak. Ezután Babicz László üdvözölte a versenyzőket és ismertette a szabályokat. A résztvevők ezúttal sem maradtak étlen-szomjan. Számos szorgos és gondos kéz serénykedett a szendvicsekkel, finom süteményekkel és a forró teával. A versenyek négy kategóriában folytak, és többnyire a helyi versenyzők vitték el a pálmát. A legélesebb küzdelem a férfiak mezőnyében alakult ki, ahol a három dobogós nagyon szoros mérkőzéseket vívott egymással. A győztes – Csorba Balázs – megvédte címét, akárcsak a hölgyeknél Dobrovcskiné Gelencsér Andrea. Sőt, a hölgyeknél a második és a harmadik helyezett is pontosan megegyezik az utolsó, 2019-es bajnokság eredményével. Az eredményhirdetés után valamennyi résztvevő egy kis ajándékkal távozott Mogyoródról. A serlegeket és az érmekeket ezúttal Janó atya és Babicz László adták át. A győztesek névsora a következő: a lányok mezőnyében 1. Csontos Boglárka (Szombathely), 2. Rátesy Flóra, 3. Cser Panka; a fiúknál taroltak a szombathelyiek 1. Sütő Dániel (Szombathely), 2. Varga Péter (Szombathely), 3. Bíró Barnabás (Szombathely); a hölgyeknél 1. Dobrovcskiné Gelencsér Andrea, 2. Ács Viktória, 3. Csorba Brigi; a férfiak között 1. Csorba Balázs, 2. Cser Roland, 3. Domonkos atya (Szombathely).

Az esemény végén Babicz László köszönte meg a szalézi munkatársak, animátorok és mindazon segítők munkáját, akik a versenyt támogatták, illetve a nap folyamán gondoskodtak a résztvevőkről. Külön köszönjük a Coop bolt vezetőjének, Pásztor Marikának, aki ebben az évben is segítette rendezvényünket. A nap zárásaként Janó atya áldásával távozhattak a versenyzők.

A rendezvényről készült fotókat az animátoroknak köszönhetően a Mogyoródi „Kántor Atya” csocsó és pingpong bajnokság Facebook oldalán hamarosan megtekinthetik az érdeklődők. Gratulálunk a nyerteseknek – és mindenkit szeretettel várunk vissza a 2022 őszi szervezett XXII. „Kántor-Atya” csocsó bajnokságra!

a szervezők

Mogyoród – felnőtt győzteseket is avattak

↑ Információk, jelentkezés: <http://szalezinyar.szalim.hu> ↑

Hagyományos lelkigyakorlat régebb óta fiatal szalézi munkatársak és Don Bosco-tisztelők számára

Péliföldszentkereszt, 2022. augusztus 22–25. (hétfő-csütörtök)

A Szalézi Munkatársak Egyesülete idén is meghirdeti a megszokott lelkigyakorlatot, amelyre elsősorban az idősebb korosztályhoz tartozó szalézi munkatársakat és Don Bosco-tisztelőket várják.

Vezeti P. Kővári László SDB.

A lelkigyakorlat részvételi költsége szállással és teljes ellátással 32.000 Ft, szalézi munkatársi kedvezményel 28.000 Ft.

Elhelyezés a rendházban és a Don Bosco-házban, 2-3 ágyas szobákban a földszinten, vagy az első emeleten. Egyágyas szobáink sajnos nincsenek, egyéni elhelyezést nem tudunk biztosítani.

Jelentkezés **augusztus 1-ig** (illetve amíg a rendelkezésre álló helyek be nem telnek) Lengyel Erzsébetnél a **le@szaleziaik.hu** e-mail címen vagy a **+36-20/823-3335** telefonszámon.

Már jelentkezéskor szíveskedjenek jelezni, ha az étkezéssel (speciális diéta) vagy az elhelyezéssel (mozgáskorlátozottság) kapcsolatban külön kérésük van.

CSOPORTOS UTAZÁS

Csoportos utazást szervezünk **vonattal** a Budapest-Nyugati pályaudvarról 15.51-kor Esztergomba induló személyvonattal Dorigig, majd innen kisbusszal Péliföldszentkeresztre. Találkozó a Nyugatiban a vonatonál 15.30-kor. Aki a csoporttal szeretne jönni, feltétlenül már a jelentkezéskor szíveskedjen ezt **előre jelezni**, hogy meg tudjuk szervezni a szállítást.

A csoportot vezeti Nagy Zsuzsa szalézi munkatárs a Clarisseumból. (Tel.: +36-30/872-8196)

Más időpontban és helyről történő egyéni szállítást Péliföldszentkeresztre sajnos nem tudunk vállalni.

Régebb óta fiataloknak

Nagyböjti lelkigyakorlatok Péliföldszentkereszten

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4500 példányban, belső terjesztésre. Felelős kiadó: P. Andrásfalvy János SDB
Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; e-mail: sdb@sdb.hu; honlap: www.szaleziak.hu
Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziak.hu
Tördelés és nyomdai előkészítés TipMix Bohner Ferenc
A címlapon: Szabó János ötvös, restaurátor művész Boldog Sándor István készülő ereklyetartójával
Készült a Szalézi Művek Kft. kazincbarcikai nyomdájában; felelős vezető: Lukács László
A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.